

Uradni list

Evropske unije

C 138

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 53

28. maj 2010

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
I <i>Resolucije, priporočila in mnenja</i>		
MNENJA		
Svet		
2010/C 138/01	Mnenje Sveta o posodobljeni različici programa Češke republike za konvergenco, 2009–2012	1
2010/C 138/02	Mnenje Sveta o posodobljeni različici programa Danske za konvergenco, 2009–2015	6
2010/C 138/03	Mnenje Sveta o posodobljenem programu Finske za stabilnost, 2009–2013	11
IV <i>Informacije</i>		
INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE		
Evropska komisija		
2010/C 138/04	Menjalni tečaji eura	15

SL

 Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 138/05	Obvestilo Komisije – Dopolnilne smernice o vertikalnih omejitvah v sporazumih o prodaji in popravilih motornih vozil ter distribuciji rezervnih delov za motorna vozila ⁽¹⁾	16

INFORMACIJE DRŽAV ČLANIC

2010/C 138/06	Podatki, ki so jih predložile države članice o državni pomoči, dodeljeni na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 736/2008 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe za državne pomoči malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov ⁽¹⁾	28
2010/C 138/07	Izvleček iz odločbe o začetku postopka prenehanja banke Banco Privado Português, S.A. v skladu s členom 9 Direktive 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (Objava v skladu s členom 13 navedene direktive in členom 21 Uredbe z zakonsko močjo št. 199/2006 z dne 25. oktobra 2006)	29

V Objave

UPRAVNI POSTOPKI

Evropska komisija

2010/C 138/08	Razpis za zbiranje predlogov – EACEA/14/10 – Program sodelovanja na področju izobraževanja ICI – Sodelovanje v visokošolskem izobraževanju in usposabljanju med Evropsko unijo in Avstralijo ter Evropsko unijo in Republiko Korejo – Razpis za zbiranje predlogov 2010 za skupne projekte mobilnosti (JMP) in projekte skupnih študijskih programov (JDP)	30
---------------	--	----

POSTOPKI V ZVEZI Z IZVAJANJEM POLITIKE KONKURENCE

Evropska komisija

2010/C 138/09	Predhodna priglasitev koncentracije (Zadeva COMP/M.5885 – Altea/Predica/ABP/Aldeta) – Zadeva, primerna za obravnavo po poenostavljenem postopku ⁽¹⁾	33
2010/C 138/10	Obvestilo, objavljeno v skladu s členom 27(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 v zadevi COMP/39.398 – Visa MIF ⁽¹⁾	34

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

MNENJA

SVET

MNENJE SVETA

o posodobljeni različici programa Češke republike za konvergenco, 2009–2012

(2010/C 138/01)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1466/97 z dne 7. julija 1997 o okreelitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik⁽¹⁾ ter zlasti člena 9(3) Uredbe,

ob upoštevanju priporočila Komisije,

po posvetovanju z Odborom za ekonomske in finančne zadeve –

Češka nacionalna banka je temeljno obrestno mero s 3,75 % sredi leta 2008 zmanjšala na trenutno 1 %, vlada pa je oblikovala obsežen sveženj fiskalnih spodbud, ki je bil izveden v skladu z evropskim načrtom za oživitev gospodarstva in je leta 2009 predstavljal 2,2 % BDP. Vrednost češke krone je od sredine julija 2008 do sredine februarja 2009 v primerjavi z evrom upadla za približno eno petino (nato pa se je do sredine februarja 2010 zvišala za približno 14 %). Češko gospodarstvo v obdobju neposredno po krizi trenutno nima pomembnejših makroekonomskih pomanjkljivosti. Glavni izziv je zmanjšanje visokega strukturnega javnofinančnega primanjkljaja, ki je bil leta 2009 ocenjen na približno 6 % BDP, na trajnostno raven. Poleg tega je pomembno tudi, da se trg dela hitro prilagodi na upad gospodarske rasti in se zagotovi napredek glede dolgoročne konvergence. Svet je 2. decembra 2009 ob upoštevanju načrtovanega primanjkljaja za leto 2009 potrdil, da ima Češka republika čezmerni primanjkljaj, in izdal priporočila za zmanjšanje primanjkljaja na manj kot 3 % BDP do leta 2013.

PODAL NASLEDNJE MNENJE:

(1) Svet je 26. aprila 2010 preučil posodobljeno različico programa Češke republike za konvergenco za obdobje 2009–2012.

(2) Svetovna kriza je močno prizadela češko gospodarstvo. Po triletnem obdobju rasti nad 6 % se je realni BDP leta 2008 povečal le za 2,5 % in se leta 2009 glede na posodobljeno različico programa za konvergenco zmanjšal za 4 %. Gospodarstvo je bilo prizadeto zlasti zaradi šibkejše trgovine, vendar tudi zaradi pomanjkanja zaupanja, zaostrovanja kreditnih pogojev in zmanjšanja tujih naložb. Organi so se na krizo odločno odzvali.

(3) Čeprav je zmanjšanje dejanskega BDP zaradi krize večinoma ciklično, je negativno vplivalo tudi na raven potencialne proizvodnje. Zaradi manjših vlaganj in naraščajoče strukturne brezposelnosti lahko kriza srednjeročno vpliva tudi na potencialno rast. Poleg tega pa zaradi posledic gospodarske krize narašča tudi negativni vpliv staranja prebivalstva na rast potencialnega proizvoda in vzdržnost javnih financ. Zato bo treba pospešiti izvajanje strukturnih reform, da bi spodbudili potencialno rast. Za Češko republiko je zlasti pomembno, da izvaja reforme za povečanje produktivnosti (izboljšave na področju raziskav in razvoja ter inovacij, stabilizacija poslovnega okolja in izboljšanje konkurenčnosti) ter za povečanje ponudbe delovne sile in znanj.

⁽¹⁾ UL L 209, 2.8.1997, str. 1. Dokumenti, navedeni v tem besedilu, so na voljo na spletni strani: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

(4) V skladu z makroekonomskim scenarijem, na katerem temelji program, naj bi se realni BDP leta 2010 povečal za 1,3 %, leta 2011 za 2,6 % in za 3,8 % leta 2012. Na

podlagi trenutno razpoložljivih podatkov naj bi bil ta scenarij izvedljiv do leta 2011 ter je v skladu z monetarnimi predpostavkami in predpostavkami o deviznem tečaju.

Projekcija iz programa za rast realnega BDP za leto 2012, v katerem je predvideno povečanje rasti na raven, ki presega njen potencial, se zdi optimistična. Inflacija naj bi se leta 2010 predvsem zaradi večjih posrednih davkov nekoliko povečala, v celotnem programskem obdobju pa naj bi ostala zmerna. V programu je za leto 2010 predvideno dodatno poslabšanje stanja na trgu dela. Na splošno se napovedane razmere na področju trga dela in inflacija zdijo verjetne in so v skladu s projekcijami rasti realnega BDP.

- (5) V programu je javnofinančni primanjkljaj za leto 2009 ocenjen na 6,6 % BDP. Z bistvenim povečanjem primanjkljaja, ki je leta 2008 znašal 2,1 % BDP, je v veliki meri viden vpliv krize na javne finance, vendar je primanjkljaj tudi posledica znatnih ukrepov za oživitve gospodarstva v višini 2,2 % BDP, ki jih je vlada leta 2009 sprejela v skladu z evropskim načrtom na oživitve gospodarstva. Glavni ukrepi so vključevali znižanje socialnih prispevkov, povečanje naložb v javno infrastrukturo in finančno podporo za podjetja in zaposlovanje. Zanimivo je, da so se javnofinančni odhodki leta 2009 povečali manj, kot je bilo načrtovano v prejšnji posodobljeni različici programa za konvergenco. Strukturni saldo (tj. ciklično prilagojeni saldo brez enkratnih in drugih začasnih ukrepov, izračunan v skladu s skupno dogovorjeno metodologijo, ki temelji na podatkih iz programa) se je leta 2009 poslabšal za približno 2 odstotni točki BDP. V skladu s programom nameravajo češki organi leta 2010 začeti s konsolidacijo, ki je skoncentrirana na začetku obdobja, kar je glede na velik strukturni primanjkljaj Češke republike in napovedano izboljšanje gospodarskih razmer v skladu s izhodno strategijo, ki jo priporoča Svet.
- (6) V programu je splošni javnofinančni primanjkljaj za leto 2010 ocenjen na 5,3 % BDP. To bi pomenilo izboljšanje strukturnega salda za 2 odstotni točki BDP, kar je več, kot je Svet priporočil decembra 2009 – v skladu s priporočilom naj bi bila v obdobju 2010–2013 v povprečju dosežena letna strukturna prilagoditev v višini 1 % BDP. Leta 2010 bo konsolidacija temeljila na povečanju deleža prihodkov za 1,5 odstotne točke BDP.

To naj bi med drugim dosegli s povečanjem DDV, trošarin in davkov na nepremičnine (približno 0,8 % BDP). Pri tem sta pomembna tudi pravočasna odprava začasnega zmanjšanja socialnih prispevkov in zvišanje zgornjih mej v zvezi s socialno varnostjo. Ukrepi v zvezi z odhodki vključujejo zmanjšanje socialnih prejemkov za bolniški ali porodniški dopust (približno 0,1 % BDP) in odpravo morebitnega usklajevanja pokojnin (približno 0,2 % BDP).

- (7) Glavni cilj srednjeročne proračunske strategije je nadaljevanje konsolidacije po letu 2010 in zmanjšanje javnofinančnega primanjkljaja na manj kot 3 % BDP do leta 2013 v skladu z decembrskim priporočilom Sveta. V skladu s programom naj bi se primanjkljaj s 5,3 % BDP leta 2010 zmanjšal na 4,8 % BDP leta 2011 in 4,2 % BDP leta 2012. Kljub pričakovani oživitvi gospodarstva naj bi se izboljšanje strukturnega salda v primerjavi z letom 2010 bistveno upočasnilo in naj v obdobju 2011–2012 ne bi preseglo 0,6 odstotne točke BDP. Prilagoditev naj bi se v večji meri izvedla na strani odhodkov. Kot je navedeno v programu, naj bi se za polovico zmanjšali odhodki za poslovanje, za polovico pa obvezni odhodki, vendar ni natančno opredeljeno, kako ta prihranek doseči. Ukrepi v zvezi s prihodki so sicer manjši, vendar boljše opredeljeni in med drugim vključujejo višje prispevke za socialno varnost in višjo dohodnino. V programu je za leto 2013 sicer določen cilj za javnofinančni primanjkljaj (3 % BDP), vendar v njem ni natančno opisano, kako ta cilj doseči (prav tako niso opredeljene temeljne predpostavke o rasti), zato ni mogoče določiti povprečne letne fiskalne prilagoditve za obdobje 2010–2013. Kot srednjeročni cilj si Češka republika po lastnih navedbah prizadeva doseči javnofinančni saldo – 1,0 % BDP v strukturnem smislu. Glede na najnovejše projekcije in stopnjo dolga izraža ta srednjeročni cilj cilje Pakta za stabilnost in rast. Vendar pa v programu ni predvideno, da bodo ti cilji doseženi v programskem obdobju.
- (8) Proračunski rezultati leta 2010 bodo morda nekoliko slabši, kot je napovedano v programu. Prihodki iz naslova DDV in trošarin bodo zaradi morebitne manjše zasebne potrošnje morda nekoliko manjši od pričakovanih.

Po drugi strani bi se lahko odhodki pred parlamentarnimi volitvami povečali zaradi pritiskov glede porabe. Negotovost glede fiskalnih ciljev je večja v zadnjih letih programa. Ciljne vrednosti odhodkov za leti 2011 in 2012, ki so določene v trenutni posodobljeni različici programa, niso podprte s konkretnimi ukrepi, zato ni gotovo, ali bodo te vrednosti dosežene, projekcije glede prihodkov za leto 2012 pa temeljijo na pozitivni predpostavki o rasti realnega BDP. V programu prav tako ni predlagane rešitve, kako primanjkljaj s 4,2 % leta 2012 zmanjšati na manj kot 3 % BDP leta 2013.

- (9) Bruto javni dolg naj bi se s 30 % BDP leta 2008 povečal na 35 % BDP leta 2009. V programskem obdobju pa naj bi se delež dolga zlasti zaradi še vedno sorazmerno visokih javnofinančnih primanjkljajev do leta 2012 povečal za dodatnih 7 odstotnih točk in tako dosegel 42 % BDP. Razvoj deleža dolga bo zlasti po letu 2010 verjetno manj ugoden, kot je napovedano v programu, saj se opredeljeno tveganje za proračunsko konsolidacijo veča s tem, da rast realnega BDP leta 2012 morda ne bo tako ugodna, kot je predvideno v programu. Delež javnega dolga bo skozi celotno programsko obdobje kljub temu ostal precej pod 60 % BDP.

- (10) Iz srednjeročnih projekcij dolga, v katerih je predvideno, da se bo stopnja rasti BDP postopoma spet približala vrednostim pred krizo, da bo delež davkov znova dosegel ravni pred krizo in se bodo povečali odhodki, povezani s staranjem prebivalstva, je razvidno, da proračunska strategija, predvidena v programu, v sedanji obliki in brez nadaljnjih sprememb politike ne bo zadostovala za stabilizacijo deleža javnega dolga v BDP do leta 2020.

- (11) Dolgoročni proračunski vpliv staranja prebivalstva je nedvomno nad povprečjem EU, predvsem zato, ker se bodo odhodki za pokojnine glede na delež BDP v prihodnjih desetletjih relativno močno zvišali. Iz proračunskega stanja za leto 2009, kot je ocenjeno v programu, je razviden proračunski vpliv staranja prebivalstva na vrzeli v vzdržnosti.

Uresničitev primarnih presežkov v srednjeročnem obdobju in izvajanje reform pokojninskega sistema in sistema zdravstvenega varstva, da bi se omejilo povečanje odhodkov v prihodnosti, bi prispevalo k zmanjšanju tveganj za vzdržnost javnih financ, ki so bila v poročilu Komisije o vzdržnosti iz leta 2009 ocenjena kot visoka. Januarja 2010 je bila ustanovljena strokovna svetovalna skupina, v kateri sodelujeta minister za finance ter minister za delo in socialne zadeve, da bi pripravila alternativne predloge za pokojninsko reformo. Ti predlogi bodo dokončno pripravljene do konca maja 2010 in bodo poslani novi vladi.

- (12) Priprava proračuna je glede na proračunske postopke precej decentralizirana, pri tem pa ne veljajo stroga fiskalna pravila. Češka republika je leta 2004 uvedla srednjeročni proračunski okvir, ki določa zgornjo mejo za nominalne odhodke državnega proračuna v obdobju treh let. Vendar izkušnje kažejo, da so bile zgornje meje v preteklosti večkrat popravljene navzgor in so presegle popravke, ki so dovoljeni v skladu s proračunskimi pravili. Med glavnimi pomanjkljivostmi trenutnega proračunskega okvira so slaba izvršljivost, omejeno naknadno spremljanje, zapletenost poslovanja in omejen javni nadzor procesa. Svet je 2. decembra 2009 Češki republiki priporočil, naj „strogo uveljavlj (a) svoj srednjeročni proračunski okvir in poveč (a) nadzor nad izvajanjem proračuna čez vse leto, da bi se preprečile prekoračitve pri odhodkih v primerjavi s proračunom in večletnimi načrti.“ Program v zvezi s tem ne vsebuje zadostnih predlogov. Kljub temu je bil pri izboljševanju fiskalnega upravljanja dosežen določen napredek. Trenutno izvajanje bistvenih sprememb sistemov pobiranja in upravljanja davkov ter hiter prehod na sistem državne blagajne za upravljanje proračuna bosta prispevala k učinkovitejšemu upravljanju javnih financ.

- (13) Kakovost javne porabe se lahko v Češki republiki do neke mere še izboljša. Zlasti odhodki za raziskave in razvoj so nižji od povprečja EU, izboljšati pa bi bilo mogoče tudi učinkovitost javnih odhodkov na področjih, kot so zdravstveno varstvo, izobraževanje in javna naročila.

V primerjavi s tem je raven javnih naložb v primerjavi s povprečjem EU in sosednjimi državami visoka (skoraj 5 % BDP v zadnjih štirih letih). Na strani prihodkov so češki organi od leta 2007 izvedli različne reforme, ki so bile namenjene postopnemu prehodu z neposredne na posredno obdavčitev. Kljub temu bi bile potrebne dodatne reforme davčnega sistema in sistema socialnih prejemkov, da bi se povečale spodbude za delo in zmanjšale pasti za brezposelnost. Poleg tega je sistem neposredne obdavčitve in pobiranja davkov zapleten in bi mu dodatne poenostavitve koristile.

- (14) Na splošno so v proračunski strategiji za leto 2010, določeni v programu, upoštevana priporočila Sveta na podlagi člena 126(7). Cilj glede primanjkljaja se zdi ustrezen in temelji na posebnih konsolidacijskih ukrepih. Po letu 2011 proračunska strategija zaradi omenjenih tveganj morda ne bo v celoti skladna s priporočili Sveta na podlagi člena 126(7). Tako zlasti konsolidacijska načrta za leti 2011 in 2012 nista dovolj ambiciozna, saj predvidevata povprečno fiskalno prilagoditev v višini 0,3 % BDP na leto, poleg tega pa so z njima povezana tveganja. Ciljne vrednosti odhodkov niso podprte s posebnimi ukrepi, projekcije glede prihodkov za leto 2012 temeljijo na pozitivnih makroekonomskih predpostavkah, poleg tega pa ni opisano, kako naj bi se primanjkljaj s 4,2 % BDP leta 2012 zmanjšal na manj kot 3 % BDP leta 2013. Manjkajo podatki o proračunski strategiji za leto 2013. Fiskalna prilagoditev na letni ravni v programskem obdobju (2010–2012) znaša v povprečju 0,8 %, kar je sicer blizu ravni 1 %, ki jo priporoča Svet, vendar še vedno pod njo. Za uskladitev s priporočili bo treba v obdobju 2011–2013 izvajati nadaljnje konsolidacijske ukrepe, da se zagotovi priporočeno fiskalno prilagoditev na povprečni ravni 1 %.

- (15) Kar zadeva predpisane podatke, določene v kodeksu ravnanja za programe za stabilnost in konvergenco, v programu manjka nekaj obveznih podatkov⁽¹⁾. Svet je v svojih priporočilih na podlagi člena 126(7) z dne 2. decembra 2009 za odpravo čezmernega primanjkljaja Češko republiko prav tako pozval, naj v posebnem poglavju v posodobljenih različicah programa za konvergenco poroča o napredku pri upoštevanju priporočil Sveta. Češka republika je to priporočilo delno upoštevala.

⁽¹⁾ Manjkajo zlasti podatki za javnofinančne odhodke glede na njihov namen ter za likvidna finančna sredstva in neto finančni dolg.

Splošna ugotovitev je, da je proračunska strategija Češke republike za leto 2010 ustrežna in v skladu s priporočilom Sveta na podlagi člena 126(7) PDEU. Fiskalna strategija za naslednja leta ni dovolj ambiciozna, fiskalni cilji pa so glede prihodkov pa tudi odhodkov izpostavljeni tveganjem. Zlasti ciljne vrednosti odhodkov po letu 2011 niso podprte s posebnimi ukrepi, zaradi ugodnih makroekonomskih predpostavk pa projekcije glede prihodkov za leto 2012 niso popolnoma zanesljive. Čeprav je ciljni datum za zmanjšanje javnofinančnega primanjkljaja na manj kot 3 % BDP (2013) v skladu s priporočilom Sveta, proračunske strategije ni mogoče v celoti oceniti, ker konsolidacijski ukrepi, potrebni za načrtovano večjo prilagoditev v zadevnem letu, v programu niso podrobneje opisani. Zato je potrebnih več informacij o splošni strategiji, na kateri bi temeljil popravek čezmerne primanjkljaja zlasti za leto 2013. Na številnih področjih fiskalnega okvira so opazne pomanjkljivosti, zlasti pri proračunskih postopkih in izvrševanju srednjeročnega proračunskega okvira. Poleg tega je dolgoročni proračunski vpliv staranja prebivalstva nedvomno nad povprečjem EU, kar zbuja skrb glede dolgoročne vzdržnosti javnih financ in opozarja, da so na področju pokojnin in zdravstvenega varstva potrebne reforme.

Ob upoštevanju zgornje ocene in priporočila na podlagi člena 126 PDEU z dne 2. decembra 2009 ter glede na potrebo, da se zagotovi trajnostna konvergenca, naj Češka republika:

- (i) strogo izvaja proračun za leto 2010 in preprečuje odstopanja pri odhodkih; si ob upoštevanju priporočila Sveta v skladu s členom 126(7) v okviru proračunov za leti 2011 in 2012 prizadeva za večjo proračunsko prilagoditev, kot je načrtovana v programu, ter podrobneje opredeli ukrepe, ki so potrebni za popravek čezmerne primanjkljaja najpozneje do leta 2013;
- (ii) sprejme ukrepe za izboljšanje proračunskih postopkov ter bolj dosledno izvršuje in spremlja srednjeročne proračunske cilje; se zlasti izogne popravkom zgornjih meja odhodkov navzgor, ki bi preseglji popravke, ki so dovoljeni v skladu s proračunskimi pravili;
- (iii) izvede potrebne reforme, da bi izboljšala dolgoročno vzdržnost javnih financ.

Češka republika naj poleg tega v naslednji posodobljeni različici programa za konvergenco v posebnem poglavju predloži podrobnejše informacije o napredku v zvezi z odpravo čezmerne primanjkljaja, kot je Svet zahteval v priporočilih na podlagi člena 126(7) z dne 2. decembra 2009.

Primerjava ključnih makroekonomskih in proračunskih projekcij

		2008	2009	2010	2011	2012
Realni BDP (spremembe v %)	PK feb. 2010	2,5	- 4,0	1,3	2,6	3,8
	KOM nov. 2009	2,5	- 4,8	0,8	2,3	—
	PK okt. 2008	4,4	3,7	4,4	5,2	—
Inflacija po HICP (v %)	PK feb. 2010	6,3	0,6	1,8	1,5	1,8
	KOM nov. 2009	6,3	0,6	1,5	1,8	—
	PK okt. 2008	6,4	2,9	3,0	2,5	—
Proizvodna vrzel ⁽¹⁾ (v % potencialnega BDP)	PK feb. 2010	4,8	- 2,0	- 2,9	- 2,6	- 1,1
	KOM nov. 2009 ⁽²⁾	5,6	- 1,8	- 2,9	- 2,5	—
	PK okt. 2008	1,9	0,4	- 0,4	- 0,2	—
Neto posojanje/zadolževanje v razmerju do ostalega sveta (v % BDP)	PK feb. 2010	- 2,4	- 0,2	1,0	0,2	0,6
	KOM nov. 2009	- 2,2	- 1,5	- 0,7	- 0,4	—
	PK okt. 2008	- 1,0	- 0,5	0,4	1,2	—
Javnofinančni prihodki (v % BDP)	PK feb. 2010	40,9	39,0	40,5	40,8	40,5
	KOM nov. 2009	40,9	40,3	41,0	40,9	—
	PK okt. 2008	41,0	40,6	39,6	39,0	—

		2008	2009	2010	2011	2012
Javnofinančni odhodki (v % BDP)	PK feb. 2010	43,0	45,5	45,8	45,6	44,7
	KOM nov. 2009	43,0	46,9	46,5	46,6	—
	PK okt. 2008	42,2	42,2	41,1	40,2	—
Javnofinančni saldo (v % BDP)	PK feb. 2010	- 2,1	- 6,6	- 5,3	- 4,8	- 4,2
	KOM nov. 2009	- 2,1	- 6,6	- 5,5	- 5,7	—
	PK okt. 2008	- 1,2	- 1,6	- 1,5	- 1,2	—
Primarni saldo (v % BDP)	PK feb. 2010	- 1,0	- 5,3	- 3,5	- 2,8	- 2,0
	KOM nov. 2009	- 1,0	- 5,2	- 3,9	- 4,1	—
	PK okt. 2008	0,0	- 0,4	- 0,4	- 0,1	—
Ciklično prilagojeni saldo ⁽¹⁾ (v % BDP)	PK feb. 2010	- 3,8	- 5,9	- 4,2	- 3,8	- 3,8
	KOM nov. 2009	- 4,1	- 6,0	- 4,5	- 4,8	—
	PK okt. 2008	- 2,0	- 1,7	- 1,4	- 1,1	—
Strukturni saldo ⁽²⁾ (v % BDP)	PK feb. 2010	- 3,7	- 6,1	- 4,1	- 3,7	- 3,5
	KOM nov. 2009	- 4,1	- 6,3	- 4,7	- 4,9	—
	PK okt. 2008	- 1,9	- 1,7	- 1,3	- 1,1	—
Bruto javni dolg (v % BDP)	PK feb. 2010	30,0	35,2	38,6	40,8	42,0
	KOM nov. 2009	30,0	36,5	40,6	44,0	—
	PK okt. 2008	28,8	27,9	26,8	25,5	—

Opombe:

⁽¹⁾ Proizvodne vrzeli in ciklično prilagojeni saldi iz programov glede na ponovne izračune služb Komisije na podlagi podatkov v programih.

⁽²⁾ Na podlagi ocenjene potencialne rasti v višini 2,4 %, 2,0 %, 2,0 % oziroma 2,2 % v obdobju 2009–2012.

⁽³⁾ Ciklično prilagojeni saldo brez enkratnih in drugih začasnih ukrepov. Enkratni in drugi začasni ukrepi znašajo v skladu z najnovejšim programom 0,2 % BDP v letu 2009 (zmanjšanje primanjkljaja) ter - 0,1 % BDP v letih 2010 in 2011 (povečanje primanjkljaja), po napovedi služb Komisije iz jeseni 2009 pa 0,3 % BDP v letu 2009, 0,2 % BDP v letu 2010 in 0,1 % BDP v letu 2011 (zmanjšanje primanjkljaja).

Vir:

Program za konvergenco (PK); napovedi služb Komisije iz jeseni 2009 (KOM); izračuni služb Komisije..

MNENJE SVETA

o posodobljeni različici programa Danske za konvergenco, 2009–2015

(2010/C 138/02)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1466/97 z dne 7. julija 1997 o okrepitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik⁽¹⁾ ter zlasti člena 9(3) Uredbe,

ob upoštevanju priporočila Komisije,

po posvetovanju z Ekonomsko-finančnim odborom –

PODAL NASLEDNJE MNENJE:

(1) Svet je 26. aprila 2010 preučil posodobljeno različico programa Danske za konvergenco za obdobje 2009–2015.

(2) Gospodarska kriza je leta 2009 dansko gospodarstvo zelo prizadela in Dansko potisnila v največjo recesijo po koncu druge svetovne vojne. Na začetku krize je bila Danska po obdobju trajne visoke rasti z velikimi presežki v poslovnih in javnih financah ter nizkim javnim dolgom v sorazmerno ugodnem položaju. Gospodarska rast je začela upadati leta 2008, ko je počil nepremičninski balon, in se je povečala z upadom izvoza, ki je bil posledica zloma svetovne trgovine in zmanjševanja naložb zaradi vedno manjšega končnega povpraševanja in strožjih finančnih pogojev. Čeprav se razpoložljivi prihodki še naprej povečujejo, se je zasebna poraba bistveno zmanjšala, saj so črne gospodarske napovedi, padanje cen nepremičnin in povečevanje brezposelnosti omajali zaupanje potrošnikov. Danska vlada se je na izrazit upad proizvodnje odzvala s sprejetjem več obsežnih ukrepov fiskalnih spodbud v skladu z evropskim načrtom za oživitev gospodarstva, ki

vključujejo znižanje davkov, naložbene projekte in povečanje odhodkov javne porabe. Poleg fiskalne podpore gospodarski dejavnosti sta bila sprejeta dva svežnja ukrepov za reševanje bank, ki zagotavljata jamstva in dokapitalizacijo. Ti ukrepi naj bi z letom 2009 ugoden proračunski presežek iz leta 2008 spremenili v primanjkljaj, ki naj bi med letoma 2010 in 2012 presegel referenčno vrednost 3 % BDP iz Pakta za stabilnost in rast. Javni dolg naj bi se sicer vzporedno večal, vendar naj bi še vedno ostal pod referenčno vrednostjo 60 % BDP. Devizni tečaj je bil leta 2009 stabilen, razlika v obrestnih merah v primerjavi z ECB pa se je bistveno zmanjšala. Ključen izziv pri zagotavljanju vzdržnih javnih financ bo nenehno izvajanje reform za povečanje ponudbe delovne sile. Dodaten izziv za danske organe bo pravočasno zmanjšanje spodbujevalnih ukrepov, ko bo postalo oživljanje gospodarstva samozadostno.

(3) Čeprav je zmanjšanje dejanskega BDP zaradi krize večinoma ciklično, je negativno vplivalo tudi na raven potencialne proizvodnje. Zaradi manjših vlaganj, omejene razpoložljivosti posojil in naraščajoče strukturne brezposelnosti lahko kriza srednjeročno vpliva tudi na potencialno rast. Poleg tega pa zaradi posledic gospodarske krize narašča tudi negativni vpliv staranja prebivalstva na potencialno proizvodnjo in vzdržnost javnih financ. Zato bo treba pospešiti izvajanje strukturnih reform, da bi spodbudili potencialno rast. Za Dansko je zlasti pomembno, da izvaja reforme na področju trga dela in predčasnih pokojnin, da bi povečala ponudbo delovne sile.

(4) V skladu z makroekonomskim referenčnim scenarijem, na katerem temelji program, naj bi se rast realnega BDP po zmanjšanju za – 4,3 % leta 2009 nadaljevala v višini 1,3 % v letu 2010 in v preostalem delu programskega obdobja dosegla povprečno vrednost 2,2 %. Na podlagi trenutno razpoložljivih podatkov⁽²⁾ naj bi ta scenarij do leta 2011 temeljil na uresničljivih predpostavkah, kasneje pa na ugodnih predpostavkah za rast. Program in napovedi služb Komisije iz jeseni 2009 se razlikujejo glede sestave rasti. Program predvideva, da bo oživitev temeljila na domačem povpraševanju, predvsem z zasebno porabo od leta 2010 in z bruto povečanjem trajnih sredstev od leta 2011, medtem ko se bo rast javne porabe od leta 2011 naprej stabilizirala, zunanji prispevki pa bodo postali nekoliko negativni. Napovedi služb Komisije iz jeseni 2009 predvidevajo, da bo oživitev temeljila na zasebni porabi in neto izvozu. Projekcije v programu glede inflacije in zaposlovanja se zdijo realne. Makroekonomski scenarij velja za skladnega z dansko politiko fiksnega deviznega tečaja.

⁽¹⁾ UL L 209, 2.8.1997, str. 1. Dokumenti, navedeni v tem besedilu, so na voljo na spletni strani: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

⁽²⁾ V oceni so upoštewane zlasti napovedi služb Komisije iz jeseni 2009 in tudi druge, nove informacije.

- (5) V programu je javnofinančni primanjkljaj za leto 2009 ocenjen na 2,9 % BDP. Veliko odstopanje v primerjavi s presežkom v višini 3,4 % BDP leta 2008 v veliki meri odraža vpliv krize na javne finance, vendar je tudi posledica spodbujevalnih ukrepov v višini 2,2 % BDP, ki jih je vlada sprejela v skladu z evropskim načrtom za oživitev gospodarstva. Poslabšanje je predvsem rezultat povečanja odhodkov zaradi delovanja avtomatskih stabilizatorjev, čeprav so vladni spodbujevalni ukrepi zajemali tudi veliko znižanje davkov. V skladu s programom naj bi fiskalna politika v letu 2010 ostala ekspanzivna, v zadnjih letih programa pa postala omejevalna. Glede na sorazmerno ugoden začetni položaj Danske je nadaljnja fiskalna ekspanzija v letu 2010 primerna in skladna z evropskim načrtom za oživitev gospodarstva. Da bi javne finance spet postale vzdržne, naj bi se v skladu s programom leta 2011 začela fiskalna konsolidacija, ukrepi, ki so za to potrebni – predvsem tisti, ki so bili sprejeti zaradi postopnega uvajanja finančnih elementov v davčno reformo iz leta 2010 in normalizacije javnih naložb – pa bodo, kot je navedeno v programu, določeni pozneje.
- (6) V programu je predvideno, da se bo javnofinančni primanjkljaj leta 2010 povečal na 5,3 % BDP, kar je posledica zmanjšanja deleža prihodkov in povečanja deleža odhodkov. Zmanjšanje deleža prihodkov je odraz uveljavitve davčne reforme leta 2010, medtem ko je povečanje deleža odhodkov BDP posledica delovanja avtomatskih stabilizatorjev in dodatnih vladnih spodbujevalnih ukrepov. Spodbujevalni ukrepi in znižanje davkov naj bi znašali 1,3 % BDP, medtem ko naj bi spremenljivi elementi iz programa, vključno s prihodki iz naslova črpanja nafte iz Severnega morja ter subvencijami za Grenlandijo in Ferske otoke, v letu 2010 znašali – 1,7 % BDP⁽¹⁾. Strukturni saldo, tj. ciklično prilagojeni saldo, kot so ga ponovno izračunale službe Komisije v skladu s skupno dogovorjeno metodologijo, naj bi se poslabšal za 2,5 odstotne točke, kar bi potrdilo izrazito ekspanzivno fiskalno naravnost. Razliko v primerjavi z obsegom spodbujevalnih ukrepov in znižanja davkov je mogoče razložiti predvsem z izpadom prihodkov.
- (7) Cilji srednjeročne proračunske strategije programa so strukturno uravnoteženi proračun do leta 2015, kazalnik
- za dolgoročno vzdržnost⁽²⁾ najmanj nič in izboljšanje strukturnega salda za skupno 1½ % BDP od leta 2010 do leta 2013. Program predvideva, da se bosta nominalni in primarni primanjkljaj od leta 2011 postopoma zmanjšala, pri čemer naj bi bil primarni saldo pozitiven od leta 2013, nominalni saldo pa bi dosegel nič leta 2015. Ustrezní razvoj strukturnega salda, preračunanega v skladu s skupno dogovorjeno metodologijo na podlagi informacij iz programa, kaže, da je naravnost fiskalne politike v letu 2015 nekoliko ekspanzivna (– 0,4 % BDP), kar je nekoliko manj od cilja, določenega v programu. Poleg domnevne nične realne rasti pri izdatkih za javno porabo v obdobju 2011–2013, normalizacije javnih naložb in izvajanja finančnih elementov v okviru davčne reforme, temelji predvidena konsolidacija na še neopredeljenih ukrepih; v skladu s programom naj bi konsolidacija temeljila na omejevanju odhodkov, povečanje davkov pa naj bi bilo izključeno. V posodobljeni različici programa je določen srednjeročni cilj za proračunsko stanje na ravni strukturno uravnoteženega proračuna. Glede na najnovejše projekcije in sedanjo stopnjo dolga srednjeročni cilj več kot primerno izraža cilje Pakta za stabilnost in rast.
- (8) Medtem ko se proračunske projekcije programa za leto 2010 zdijo uresničljive, je lahko rezultat za leto 2011 in naslednja leta slabši od napovedanega. V posodobljeni različici programa ostajajo projekcije glede prihodkov sicer realne, vendar so izpostavljene negativnim tveganjem, za načrtovano konsolidacijo na strani odhodkov pa ni predvidenih ukrepov. Poleg tega predvideva makroekonomski scenarij, na katerem temeljijo proračunske projekcije, veliko rast zasebne porabe in omejitve pri javni porabi. Glede na dosežanje pogosto prekoračitev odhodkov se zdi predvidena nična realna rast odhodkov javne porabe med letoma 2011 in 2013 optimistična. Finančni sektor se zdi stabilen, vendar so ukrepi finančne pomoči, sprejeti med krizo, povečali izpostavljenost vlade tveganjem v tem sektorju.
- (9) Bruto javni dolg je za leto 2009 ocenjen na 38,5 % BDP in naj bi se leta 2012 povečal na 48,3 %, potem pa spet zmanjšal na 45,0 % BDP leta 2015. Glavni razlog za to je hitro povečanje primanjkljaja in upad BDP v letu 2009. Zaradi negativnih tveganj za proračunske cilje bi se lahko delež dolga povečal bolj, kot je napovedano v programu. Vseeno je neto javnofinančni položaj na začetku programskega obdobja pozitiven, vendar bo v programskem obdobju postal nekoliko negativen. Bruto javni dolg naj bi v skladu s projekcijami ostal pod referenčno vrednostjo 60 % BDP, ki je določena v Paktu za stabilnost in rast.

⁽¹⁾ V posodobljeni različici programa je upoštevano, da so odstopanja od strukturne ravni za te spremenljive vire prihodkov in odhodkov „začasni ali enkratni ukrepi“. Razen prenosa kapitala v višini 0,3 % BDP leta 2010, ki je posledica reforme davkov na donos pokojninskih skladov, se ti ukrepi ne štejejo za enkratne ukrepe v smislu opredeljitve služb Komisije. Glede na to, kako službe Komisije opredeljujejo enkratne ukrepe, bi strukturni saldo leta 2010 znašal – 2,5 % BDP, v preostalih letih programskega obdobja pa bi bil enak ciklično prilagojenemu saldu.

⁽²⁾ Danski kazalnik za dolgoročno vzdržnost je primerljiv s kazalnikom S2, ki ga uporabljajo službe Komisije.

- (10) Iz srednjeročnih projekcij dolga, v katerih je predvideno, da se bo stopnja rasti BDP le postopoma približala vrednostim pred krizo, da bo delež davkov znova dosegel ravni pred krizo in se bodo povečali odhodki, povezani s staranjem prebivalstva, je razvidno, da bo proračunska strategija, predvidena v programu, v sedanjih obliki in brez nadaljnjih sprememb politike več kot dovolj za stabilizacijo deleža javnega dolga v BDP do leta 2020.
- (11) Dolgoročni proračunski vpliv staranja prebivalstva je očitno manjši od povprečja v EU. Proračunski položaj v letu 2009, kot je ocenjen v programu, prispeva k zmanjšanju bruto javnega dolga. Zagotavljanje visokih primarnih presežkov v srednjeročnem obdobju bi pripomoglo k zmanjšanju tveganj za vzdržnost javnih financ, ki so bila v poročilu Komisije o vzdržnosti iz leta 2009 ⁽¹⁾ ocenjena kot majhna.
- (12) Proračunski rezultati Danske kažejo, da je imela ta država koristi od razmeroma močnega fiskalnega okvira, zlasti zaradi široke pokritosti ter preglednosti in izpostavljenosti njenih fiskalnih pravil. Pri odhodkih javne porabe pa je vseeno obstajala nagnjenost k preseganju ciljnih vrednosti. Nedavne pobude v zvezi z gospodarskimi sankcijami bi lahko okrepile spodbude za občine glede upoštevanja dogovorjenih ciljev. Od leta 2002 je danska davčna politika usmerjena na zamrznitev davkov, v skladu s čimer se posredni ali neposredni davki ne morejo zvišati. Tovrstna zamrznitev davkov se lahko šteje kot instrument za nadzor javnih odhodkov. Kljub zamrznitvi davkov je bila velika davčna reforma v letu 2009 vseeno izpeljana, vendar lahko strogo upoštevanje zamrznitve davkov oteži dodatne prilagoditve in utrjuje določene neučinkovitosti v davčni strukturi, zlasti v zvezi z obdavčitvijo nepremičnin.
- (13) Ker je eden od glavnih dolgoročnih izzivov za dansko gospodarstvo povečanje ponudbe delovne sile, je vlada uvedla ukrepe za povečanje spodbud za delo in zavezitev odsotnosti z dela. Kot posledica svetovne gospodarske krize in v mejah davčne zamrznitve je bila leta 2009 sprejeta davčna reforma, ki naj bi začela veljati od leta 2010 in ki bistveno zmanjšuje obdavčitev dela. Posamezni elementi davčne reforme se bodo postopoma izvajali v obdobju od 2010 do 2019. V letu 2010 je bila izguba čistega prihodka ocenjena na približno 0,6 % BDP, vendar bodo finančni elementi postopoma omogočili celotno financiranje reforme v smislu neposrednega prihodka (z nevtralnim vplivom v letu 2013 in pozitivnim do leta 2015). Poleg tega naj bi se z izboljšanimi spodbudami za ponudbo delovne sile po oceni danske vlade na daljši rok javne finance izboljšale (za 0,3 % BDP).
- (14) Na splošno se lahko šteje, da je strategija za ohranjanje podpornih fiskalnih politik tudi v letu 2010 skladna z evropskim načrtom za oživitev gospodarstva. Zaradi negativnih učinkov gospodarske krize naj bi javnofinančni primanjkljaj v letih 2010, 2011 in 2012 presegel referenčno vrednost 3 % BDP. Vendar pa se lahko zaradi tveganj pri proračunskih projekcijah v zadnjih letih programa zgodi, da cilj – tj. načrtovana ponovna vzpostavitev proračunskega ravnovesja in predviden popravek strukturnega proračunskega salda za 1½ % do leta 2013 – morda ne bo dosežen. Napovedana fiskalna naravnost, izračunana na podlagi spremembe strukturnega salda, kaže, da se bo fiskalna konsolidacija izvajala od leta 2011, čeprav v zmernem tempu in blizu merilu 0,5 % BDP ⁽²⁾. V programu je opredeljeno, da bo konsolidacija z novimi ukrepi potekala v zvezi z odhodki, vendar to ni podprto s posebnimi konsolidacijskimi ukrepi; obstaja samo domneva, da bo nična realna rast pri javni porabi podlaga za načrtovanje proračuna za obdobje 2011–2013. Da bi izpolnili zahteve, opredeljene v paktu, bo treba zato proračunsko strategijo izboljšati. Poleg tega naj bi bil strukturni saldo, kot so ga ponovno izračunale službe Komisije na podlagi skupno dogovorjene metodologije, leta 2015 z – 0,4 % nekoliko negativen in izpostavljen že navedenim tveganjem, medtem ko želi program doseči strukturni saldo do leta 2015.
- (15) Kar zadeva predpisane podatke, določene v kodeksu ravnanja za programe za stabilnost in konvergenco, vsebuje program vse obvezne in večino neobveznih podatkov ⁽³⁾.
- Splošni zaključek je, da je huda gospodarska kriza zelo prizadela javne finance. Projekcije v programu, ki temeljijo na sedanjih politikah, kažejo, da bo javnofinančni primanjkljaj v obdobju 2010–2012 presegel referenčno vrednost 3 % BDP. Medtem ko napovedani potek konsolidacije predvideva, da bo srednjeročni cilj strukturno uravnoteženega proračuna dosežen do konca programskega obdobja leta 2015, pa naj bi bil strukturni saldo, kot so na podlagi skupno dogovorjene metode ponovno izračunale službe Komisije, nekoliko negativen. Ob upoštevanju negativnih tveganj, povezanih s temi projekcijami, bi bilo zaželeno, da vlada opredeli konsolidacijske ukrepe, ki jih je treba sprejeti.

⁽¹⁾ V sklepih Sveta z dne 10. novembra 2009 o vzdržnosti javnih financ „Svet [...] poziva države članice, naj se v prihodnjih programih za stabilnost in konvergenco posvetijo predvsem strategijam za doseganje vzdržnosti“ in poleg tega „poziva Komisijo, naj skupaj z Odborom za ekonomsko politiko in Ekonomsko-finančnim odborom še pred objavo naslednjega poročila o vzdržnosti dodatno razvije metodologijo za ocenjevanje dolgoročne vzdržnosti javnih financ“, ki naj bi bilo objavljeno leta 2012.

⁽²⁾ Sprememba v strukturnem saldu, izračunana na podlagi skupno dogovorjene metodologije, z uporabo enkratnih ukrepov, kot so jih opredelile službe Komisije, kaže na predvideno strukturno izboljšanje blizu 0,5 % BDP v letu 2011 in skupaj do 1,5 % BDP v obdobju 2011–2013.

⁽³⁾ Manjkajo zlasti podatki o podrobnih kategorijah usklajevanja stanj in tokov, zaradi česar je bilo težje izvesti objektivno oceno.

Glede na zgornjo oceno naj (si) Danska:

- (i) vztrajno prizadeva omejiti načrtovano prekoračitev referenčne vrednosti 3 % BDP in naj hitro popravi predvideni presežek primanjkljaja nad referenčno vrednostjo, ter
- (ii) določi ukrepe v podporo fiskalni konsolidaciji, da bodo srednjeročni cilji v skladu z načrti doseženi do leta 2015.

Primerjava ključnih makroekonomskih in proračunskih projekcij

		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Realni BDP (spremembe v %)	PK feb. 2010	- 0,9	- 4,3	1,3	1,6	2,0	2,3	2,6	2,6
	KOM nov. 2009	- 1,2	- 4,5	1,5	1,8	—	—	—	—
	PK okt. 2008	0,2	- 0,2	0,7	1,9	1,7	1,6	1,6	1,6
Inflacija po HICP (v %)	PK feb. 2010	3,6	0,8	2,1	1,5	2,3	2,1	1,9	1,9
	KOM nov. 2009	3,6	1,1	1,5	1,8	—	—	—	—
	PK okt. 2008	3,6	1,3	2,1	1,4	1,8	1,9	1,9	1,8
Proizvodna vrzel ⁽¹⁾ (v % potencialnega BDP)	PK feb. 2010	0,3	- 4,5	- 3,9	- 3,1	- 2,0	- 0,9	0,1	0,7
	KOM nov. 2009 ⁽²⁾	- 0,1	- 5,1	- 4,1	- 3,2	—	—	—	—
	PK okt. 2008	0,0	- 1,4	- 1,8	- 1,2	—	—	—	—
Neto posojanje/zadolževanje v razmerju do ostalega sveta (v % BDP)	PK feb. 2010	2,2	2,9	2,4	2,4	2,6	2,9	3,2	3,5
	KOM nov. 2009	2,2	2,0	0,5	1,0	—	—	—	—
	PK okt. 2008	1,7	1,8	2,3	2,6	2,6	2,4	2,1	1,8
Javnofinančni prihodki (v % BDP)	PK feb. 2010	54,3	53,3	52,4	52,4	51,8	51,8	51,9	52,0
	KOM nov. 2009	55,3	53,9	52,8	53,0	—	—	—	—
	PK okt. 2008	53,2	51,2	51,5	52,1	51,8	51,7	51,6	51,5
Javnofinančni odhodki (v % BDP)	PK feb. 2010	50,9	56,3	57,7	56,5	54,9	53,6	52,8	52,0
	KOM nov. 2009	51,9	55,9	57,6	56,4	—	—	—	—
	PK okt. 2008	50,2	51,2	52,8	51,8	51,7	51,6	51,6	51,6
Javnofinančni saldo (v % BDP)	PK feb. 2010	3,4	- 2,9	- 5,3	- 4,1	- 3,1	- 1,8	- 0,8	0,0
	KOM nov. 2009	3,4	- 2,0	- 4,8	- 3,4	—	—	—	—
	PK okt. 2008	3,0	0,0	- 1,2	0,3	0,1	0,1	0,0	- 0,1
Primarni saldo (v % BDP)	PK feb. 2010	4,8	- 1,3	- 3,7	- 2,3	- 1,2	0,3	1,3	2,1
	KOM nov. 2009	4,8	- 0,5	- 3,3	- 1,9	—	—	—	—
	PK okt. 2008	- 4,2	- 1,5	- 0,2	- 1,6	- 1,3	- 1,2	- 0,9	- 0,7
Ciklično prilagojeni saldo ⁽¹⁾ (v % BDP)	PK feb. 2010	3,2	0,0	- 2,8	- 2,1	- 1,7	- 1,1	- 0,8	- 0,4
	KOM nov. 2009	3,4	1,3	- 2,1	- 1,3	—	—	—	—
	PK okt. 2008	3,0	0,9	0,0	1,1	—	—	—	—

		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Strukturni saldo ⁽³⁾ (v % BDP)	PK feb. 2010	3,2	1,4	- 1,1	- 1,0	- 0,8	- 0,3	- 0,5	- 0,4
	KOM nov. 2009	3,4	1,4	- 1,5	- 1,3	—	—	—	—
	PK okt. 2008	4,0	2,6	1,7	1,3	—	—	—	—
Bruto javni dolg (v % BDP)	PK feb. 2010	33,4	38,5	41,8	46,2	48,3	48,1	46,1	45,0
	KOM nov. 2009	33,5	33,7	35,3	35,2	—	—	—	—
	PK okt. 2008	30,3	27,9	26,3	25,4	24,6	23,8	23,2	22,6

Opombe:

(1) Proizvodne vrzeli in ciklično prilagojeni saldi iz programov glede na ponovne izračune služb Komisije na podlagi podatkov v programih.

(2) Na podlagi ocenjene potencialne rasti v višini 1,4 %, 0,6 %, 0,5 % oziroma 0,9 % v obdobju 2008–2011.

(3) Ciklično prilagojeni saldo brez enkratnih in drugih začasnih ukrepov. Enkratni in drugi začasni ukrepi znašajo glede na najnovejšo različico programa 1,4 % BDP v letu 2009, 1,7 % v letu 2010, 1,1 % v letu 2011, 0,9 % v letu 2012, 0,8 % v letu 2013 in 0,0 % v letu 2015 (v vseh primerih gre za zmanjševanje primanjkljaja), ter glede na napoved služb Komisije iz jeseni 2009 0,1 % BDP v letu 2009 in 0,6 % BDP v letu 2010 (v obeh primerih gre za zmanjševanje primanjkljaja). Zaradi razlik v metodologiji se enkratni ukrepi, navedeni v programu, v skladu z opredelitvijo služb Komisije ne morejo šteti za enkratne ukrepe. Po tej opredelitvi bi enkratni ukrepi znašali 0,3 % BDP (zmanjševanje primanjkljaja) leta 2010 in nič v preostalih letih.

Vir:

Program za konvergenco (PK); napovedi služb Komisije iz jeseni 2009 (KOM); izračuni služb Komisije.

MNENJE SVETA

o posodobljenem programu Finske za stabilnost, 2009–2013

(2010/C 138/03)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1466/97 z dne 7. julija 1997 o okrepitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik⁽¹⁾ ter zlasti člena 5(3) Uredbe,

ob upoštevanju priporočila Komisije,

po posvetovanju z Ekonomsko-finančnim odborom –

PODAL NASLEDNJE MNENJE:

- (1) Svet je 26. aprila 2010 proučil posodobljeno različico programa Finske za stabilnost, ki obravnava obdobje od leta 2009 do leta 2013.
- (2) Ko je svetovna kriza leta 2008 prizadela Finsko, je bila ta v razmeroma dobrem položaju, saj je imela znaten presežek na tekočem računu in v javnih financah; vendar je kriza še zlasti močno prizadela njene pretežno izvozno usmerjene gospodarske panoge, zaradi negativnega učinka na zaupanje pa tudi domači sektor. Finska je dopustila polno delovanje avtomatskih stabilizatorjev in poleg tega zagotovila razmeroma obsežne diskrecijske fiskalne spodbude. Stanje javnih financ se je tako leta 2009 poslabšalo za več kot 6,5 % BDP. Medtem ko se je zaupanje potrošnikov v letu 2009 hitro vrnilo na ravni, ki presegajo dolgoročno povprečje, in so se zmerno izboljšali tudi kazalci zaupanja med podjetji, pa realno gospodarstvo okrevaja bolj postopoma. Odziv trga dela na krizo je bil doslej bolj umirjen, kot bi bilo pričakovati glede na strm padec proizvodnje.
- (3) Čeprav je ugotovljeni upad dejanskega BDP v kriznem obdobju večinoma ciklični, je bila prizadeta tudi raven potencialne proizvodnje. Poleg tega lahko kriza zaradi

manjših naložb, omejevanja razpoložljivosti kreditov in naraščajoče strukturne brezposelnosti vpliva tudi na potencialno srednjeročno rast. Poleg tega vpliv gospodarske krize potencira negativne učinke staranja prebivalstva na potencialno proizvodnjo in vzdržnost javnih financ. Glede na navedeno bo bistvenega pomena pospešiti strukturne reforme v podporo potencialni rasti. Za Finsko je zlasti pomembno, da začne izvajati reforme za povečanje priliva delovne sile na daljši rok, da bi zavrnila negativne učinke staranja prebivalstva na trg dela.

- (4) V makroekonomskem scenariju, na katerem temelji program, je predvideno, da se bo realna rast BDP po strmem padcu za 7,6 % leta 2009 vrnila na 0,7 % leta 2010 ter se povzpela na 2,4 % oziroma 3,5 % v letih 2011 in 2012, preden se bo leta 2013 ustalila na 3 %. Glede na trenutno razpoložljive informacije⁽²⁾ se zdi, da ta scenarij temelji na verjetnih predpostavkah o rasti do leta 2011, od takrat naprej pa na izrazito ugodnih, saj so načrtovane stopnje rasti znatno višje od ocenjene srednjeročne potencialne rasti. Projekcije inflacije iz programa se zdijo za programsko obdobje realistične.
- (5) V programu je ocenjeno, da bo javnofinančni primanjkljaj leta 2009 znašal 2,2 % BDP. V znatnem zmanjšanju presežka s 4,4 % BDP leta 2008 se kažejo predvsem vpliv krize na javne finance in stimulacijski ukrepi v višini skoraj 2 % BDP, ki jih je vlada sprejela v skladu z evropskim načrtom za oživitev gospodarstva. Razlog za poslabšanje javnih financ so bili predvsem nižji prihodki, zlasti zaradi strmega padca zbrane dohodnine, še posebno davka na dohodek pravnih oseb. Po programu naj bi fiskalna politika leta 2010 še naprej podpirala konjunkturo, nato pa naj bi v zadnjih letih programa na splošno postala nevtralna. Ker so fiskalni stimulacijski ukrepi v glavnem trajni po naravi, njihovo dokončanje ne bo samodejno privedlo do fiskalne konsolidacije. V skladu z izhodno strategijo, ki jo zagovarja Svet, in za vrnitev k vzdržnemu stanju javnih financ je treba zaostri srednjeročno fiskalno naravnanoost. V programu je navedeno, da se bo vlada o ukrepih za proračunsko konsolidacijo odločila pozneje, in načrtovano je, da bodo ti ukrepi opredeljeni v prihajajočem proračunu za leto 2011 in v naslednji posodobljeni različici programa za stabilnost.
- (6) V programu je predvideno, da se bo javnofinančni primanjkljaj leta 2010 povečal na 3,6 % BDP in tako začasnó presegel prag primanjkljaja v višini 3 % BDP iz Pakta za stabilnost in rast. Razlog za predvideno povečanje

⁽¹⁾ UL L 209, 2.8.1997, str. 1. Dokumenti, navedeni v tem besedilu, so na voljo na spletni strani: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_sl.htm

⁽²⁾ V oceni se upošteva zlasti napoved služb Komisije iz jeseni 2009, pa tudi druge informacije, ki so bile na voljo od takrat.

primanjkljaja je nadaljnja spodbuda v višini nekaj nad 1 % BDP, večinoma v obliki zmanjšanja davkov, vendar tudi višjih izplačil socialnih prejemkov, v glavnem zaradi pričakovane rasti brezposelnosti. Strukturni saldo, tj. ciklično prilagojeni saldo brez enkratnih ukrepov, preračunan v skladu s skupno dogovorjeno metodologijo, naj bi se leta 2010 zmanjšal za več kot 1 % v primerjavi s prejšnjim letom, kar se približno ujema z obsegom stimulacijskih ukrepov v letu 2010.

(7) Glavni cilj srednjeročne proračunske strategije v programu je podpora gospodarski dejavnosti in trgu dela v času gospodarske krize ob hkratnem upoštevanju fiskalnih omejitev zaradi potreb dolgoročne vzdržnosti. V programu je sicer poudarjen pomen doseganja vzdržnega fiskalnega stanja, vendar je navedeno tudi, da sedanje fiskalne projekcije na osnovi obstoječih politik tega cilja ne izpolnjujejo. V skladu s programom se pričakuje, da se bosta nominalni in primarni primanjkljaj od leta 2011 postopoma zmanjševala, pri čemer naj bi leta 2013 nominalni primanjkljaj dosegel približno 2 % BDP. Temu ustrezni potek strukturnega salda kaže, da bo naravnost fiskalne politike z letom 2011 postala nevtralna. To je v skladu s scenarijem v programu, ki temelji na predpostavki o nespremenjeni politiki, saj vlada še ni napovedala nobenega pomembnega srednjeročnega konsolidacijskega ukrepa. V posodobljeni različici programa je srednjeročni cilj za proračunsko stanje strukturni presežek v višini 0,5 % BDP. Glede na najnoveše projekcije in raven dolga se zdi, da srednjeročni cilj ustrezno odraža cilje pakta. Vseeno pa na podlagi sedanjih politik v posodobljeni različici programa za stabilnost v programskem obdobju ni predvideno doseganje srednjeročnega proračunskega cilja.

(8) Možno je, da bodo proračunski rezultati slabši od načrtovanih v programu. Medtem ko so tveganja za obete rasti v bližnji prihodnosti omejena – saj najnovejši kazalci za prihodnost potrjujejo razmeroma trdno in trajno vrnitev zaupanja potrošnikov ter v manjšem obsegu poslovnega zaupanja –, bi bil lahko proračunski rezultat v zadnjih letih programa slabši od načrtovanega, in sicer zaradi izrazito ugodnih predpostavk o rasti, na katerih temeljijo proračunske projekcije. Tveganja za cilje so nekoliko uravnotežena z zavezo vlade, da bo izhodne ukrepe opredelila v proračunu za leto 2011 in v naslednji posodobljeni različici programa za stabilnost.

(9) Bruto javni dolg je ocenjen na 41,8 % BDP leta 2009, to pomeni, da se je povečal glede na prejšnje leto, ko je znašal 34,2 %. Razlog za to je večinoma hitro naraščanje primanjkljaja in upad BDP. Delež dolga naj bi se v programskem obdobju povečal za nadaljnjih 14,6 odstotnih točk na 56,4 % BDP leta 2013, predvsem zaradi trajno visokih javnofinančnih primanjkljajev. Glede na negativna tveganja za proračunske cilje bi se delež dolga

lahko povečal še bolj, kot je načrtovano v programu. Kot kaže analiza občutljivosti, izvedena v okviru programa, delež dolga naj ne bi presegel zgornje meje 60 % BDP, ki jo postavlja Pakt za stabilnost in rast. Tako kot v prejšnjih letih skladi socialne varnosti še naprej zbirajo finančna sredstva, ki so leta 2008 znašala približno 52,4 % BDP, tako da trenutno presegajo bruto javni dolg.

(10) Srednjeročne projekcije dolga, v skladu s katerimi se bodo stopnje rasti BDP postopoma le vrnila na vrednosti, ki so bile predvidene pred krizo, deleži davkov pa na ravni pred krizo, ter ki vključujejo načrtovano rast odhodkov, povezanih s staranjem prebivalstva, kažejo, da proračunska strategija, načrtovana v programu, v sedanji obliki in brez dodatnih sprememb politike ne bi zadostovala za stabilizacijo deleža dolgom v BDP do leta 2020.

(11) Medtem ko je dolgoročni proračunski vpliv staranja prebivalstva nekoliko večji od povprečja v EU, izvedene pokojninske reforme pomagajo obvladovati predvideno povečanje odhodkov za pokojnine v prihodnjih desetletjih. Poleg tega se bo iz obsežnih sredstev javnih pokojninskih skladov financiral del prihodnjega povečanja odhodkov za pokojnine. Proračunsko stanje leta 2009, kot je ocenjeno v programu, potencira proračunski vpliv staranja prebivalstva na vrzel v vzdržnosti. Zagotavljanje visokih primarnih presežkov v srednjeročnem obdobju in izvajanje ustreznih strukturnih reform bi prispevala k omejevanju tveganj za vzdržnost javnih financ, ki so bila v poročilu Komisije o vzdržnosti iz leta 2009 ⁽¹⁾ ocenjena kot nizka.

(12) Glavno orodje za nadzorovanje odhodkov državnega proračuna so še naprej večletne omejitve porabe, ki izključujejo ciklično občutljive odhodkovne postavke in tako dopuščajo polno delovanje avtomatskih stabilizatorjev. Medtem ko je ta ureditev v obdobju krize podpirala gospodarsko dejavnost in socialno kohezijo, je privedla tudi do razmeroma ostrega poslabšanja javnih financ. Glede na dobre rezultate v preteklosti se lahko pričakuje, da bo mehanizem omejevanja porabe tudi v prihodnje učinkovito orodje za obvladovanje necikličnih odhodkov državnega proračuna. V programu se priznava, da se je treba osredotočiti na izhodno strategijo po krizi in na oblikovanje pravil fiskalne politike, ki bodo zagotavljali dolgoročno vzdržnost javnih financ. Vlada poskuša doseči

⁽¹⁾ Svet v sklepil z dne 10. novembra 2009 o vzdržnosti javnih financ „poziva države članice, naj se v prihodnjih programih za stabilnost in konvergenco posvetijo predvsem strategijam za doseganje vzdržnosti“, in poleg tega „poziva Komisijo, naj skupaj z Odborom za ekonomsko politiko in Ekonomsko-finančnim odborom še pred objavo naslednjega poročila o vzdržnosti dodatno razvije metodologijo za ocenjevanje dolgoročne vzdržnosti javnih financ“. Naslednje poročilo je predvideno leta 2012.

tudi povečanje produktivnosti občinskih služb, kar bi lahko omejilo pritiske na odhodke. S tem namenom je parlament leta 2007 sprejel okvirni zakon.

(13) Vlada ni znatno spremenila trenutne strategije reforme v zvezi z reorganizacijo zagotavljanja storitev na centralni in lokalni ravni države; strategija na obeh ravneh poteka, kot načrtovano. Verjetno pa bo zaželeno povečanje produktivnosti na občinski ravni v vidni meri nastopilo šele v srednjeročnem oziroma dolgoročnem obdobju.

(14) Na splošno se lahko ob upoštevanju zgoraj navedenih tveganj za proračunske cilje šteje, da je strategija za ohranitev podpornih fiskalnih politik tudi v letu 2010 v skladu z evropskim načrtom za oživitve gospodarstva. Zaradi negativnih učinkov gospodarske krize naj bi bila meja 3 % BDP za splošni javnofinančni primanjkljaj leta 2010 začasno presežena, potem pa naj bi primanjkljaj postopoma padel pod referenčno vrednost. Toda glede na tveganja za projekcije rasti v zadnjih letih programskega obdobja morda ne bo doseženo niti načrtovano zmerno zmanjšanje primanjkljaja. Načrtovana fiskalna naravnost, merjena glede na spremembe v strukturnem saldu, ne kaže, da bi se fiskalna konsolidacija uresničila v srednjeročnem obdobju, in v programu ni predvideno, da bi v programskem obdobju napredovali proti srednjeročnemu cilju. V programu je sicer navedeno, da se načrtuje konsolidacijska strategija, vendar njeni podrobni cilji ali glavni elementi niso natančneje opredeljeni. Da bi proračunsko strategijo uskladili z zahtevami pakta, bi bilo treba pravočasno izvesti celovito strategijo za strukturno fiskalno konsolidacijo.

(15) Kar zadeva zahteve po podatkih, določene v kodeksu ravnanja za programe za stabilnost in konvergenčne programe, program ne vsebuje vseh obveznih in neobveznih podatkov (¹).

Splošni zaključek je, da je huda gospodarska kriza občutno oslabil javne finance, vključno z njihovo dolgoročno vzdržnostjo. Ekspanzivne fiskalne politike, načrtovane v letu 2010, so v skladu z evropskim načrtom za oživitve gospodarstva. Vendar projekcije iz programa, ki temeljijo na obstoječih politikah, kažejo, da bo leta 2010 javnofinančni primanjkljaj presegel referenčno vrednost 3 % BDP. Poleg tega srednjeročno načrtovani počasni potek fiskalne konsolidacije ne bi zagotovil napredka proti srednjeročnemu cilju iz programa. Ob upoštevanju tudi negativnih tveganj v zvezi s temi projekcijami je zelo zaželeno, da vlada sprejme pravočasne ukrepe za opredelitev celovite in konkretne srednjeročne fiskalne strategije za konsolidacijo od leta 2011. Glede na zgornjo oceno naj Finska:

(i) izpelje, kot načrtovano, fiskalno politiko za leto 2010 v skladu z evropskim načrtom za oživitve gospodarstva ter obenem zagotovi, da bo načrtovana prekoračitev referenčne vrednosti 3 % BDP omejena in začasna;

(ii) sprejme pravočasne ukrepe za opredelitev celovite in konkretne srednjeročne strategije za fiskalno konsolidacijo od leta 2011, tudi za doseganje srednjeročnega cilja in za obnovitev dolgoročne vzdržnosti javnih financ.

Primerjava ključnih makroekonomskih in proračunskih projekcij

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Realni BDP (sprememba v %)	PS feb. 2010	1,0	-7,6	0,7	2,4	3,5	3,0
	KOM nov. 2009	1,0	-6,9	0,9	1,6	—	—
	PS dec. 2008	2,6	0,6	1,8	2,4	2,2	—
Inflacija po HICP (%)	PS feb. 2010	3,9	1,7	1,8	1,7	2,0	2,0
	KOM nov. 2009	3,9	1,8	1,6	1,5	—	—
	PS okt. 2008	4,0	2,3	1,9	2,0	2,0	—
Proizvodna vrzel (¹) (v % potencialnega BDP)	PS feb. 2010	3,7	-5,0	-5,0	-4,0	-2,2	-1,2
	KOM nov. 2009 (²)	3,5	-4,5	-4,3	-3,8	—	—
	PS dec. 2008	1,3	-0,6	-1,0	-1,2	—	—

(¹) Zlasti niso navedene zunanje predpostavke za zadnja leta programskega obdobja.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Neto posojanje/izposojanje glede na preostali svet (v % BDP)	PS feb. 2010	2,7	0,8	1,2	1,5	1,8	2,0
	KOM nov. 2009	3,0	1,1	1,2	1,3	—	—
	PS dec. 2008	4,0	3,6	3,7	3,9	3,9	—
Javnofinančni prihodki (v % BDP)	PS feb. 2010	53,4	53,1	52,6	53,4	53,2	52,8
	KOM nov. 2009	53,4	51,5	50,5	50,6	—	—
	PS dec. 2008	51,4	50,3	49,7	49,4	49,4	—
Javnofinančni odhodki (v % BDP)	PS feb. 2010	49,0	55,3	56,2	56,4	55,5	54,7
	KOM nov. 2009	48,9	54,3	55,0	55,0	—	—
	PS dec. 2008	47,0	48,2	48,6	48,4	48,5	—
Javnofinančni saldo (v % BDP)	PS feb. 2010	4,4	- 2,2	- 3,6	- 3,0	- 2,3	- 1,9
	KOM nov. 2009	4,5	- 2,8	- 4,5	- 4,3	—	—
	PS dec. 2008	4,4	2,1	1,1	1,0	0,9	—
Primarni saldo (v % BDP)	PS feb. 2010	5,9	- 0,8	- 2,3	- 1,2	- 0,2	0,4
	KOM nov. 2009	5,9	- 1,4	- 3,1	- 2,9	—	—
	PS dec. 2008	5,4	4,0	3,3	2,8	2,4	—
Ciklično prilagojeni saldo ⁽¹⁾ (v % BDP)	PS feb. 2010	2,6	0,3	- 1,1	- 1,0	- 1,2	- 1,3
	KOM nov. 2009	2,7	- 0,5	- 2,3	- 2,4	—	—
	PS dec. 2008	3,7	2,4	1,7	1,6	—	—
Strukturni saldo ⁽²⁾ (v % BDP)	PS feb. 2010	2,6	0,3	- 0,9	- 1,0	- 1,2	- 1,3
	KOM nov. 2009	2,7	- 0,5	- 2,2	- 2,4	—	—
	PS dec. 2008	3,7	2,4	1,7	1,6	—	—
Bruto javni dolg (v % BDP)	PS feb. 2010	34,2	41,8	48,3	52,2	54,4	56,4
	KOM nov. 2009	34,1	41,3	47,4	52,7	—	—
	PS dec. 2008	32,4	33,0	33,7	34,1	34,6	—

Opombe:

⁽¹⁾ Proizvodne vrzeli in ciklično prilagojeni saldi iz programov glede na ponovne izračune služb Komisije na podlagi podatkov v programih.

⁽²⁾ Na podlagi ocenjene potencialne rasti v višini 2,1 %, 1,0 %, 0,7 % in 1,1 %, v tem zaporedju v obdobju 2008–2011.

⁽³⁾ Ciklično prilagojeni saldo brez enkratnih in drugih začasnih ukrepov. Enkratni in drugičasni ukrepi zadevajo samo leto 2010 in znašajo v skladu z najnovejšim programom in napovedmi služb Komisije iz jeseni 2009 0,2 % BDP, kar pomeni povečanje primanjkljaja.

Vir:

Program za stabilnost (PS); Napovedi služb Komisije iz jeseni 2009 (KOM); izračuni služb Komisije.

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

EVROPSKA KOMISIJA

Menjalni tečaji eura ⁽¹⁾

27. maja 2010

(2010/C 138/04)

1 euro =

Valuta	Menjalni tečaj	Valuta	Menjalni tečaj		
USD	ameriški dolar	1,2255	AUD	avstralski dolar	1,4620
JPY	japonski jen	110,79	CAD	kanadski dolar	1,2919
DKK	danska krona	7,4396	HKD	hongkonški dolar	9,5437
GBP	funt šterling	0,84625	NZD	novozelandski dolar	1,8252
SEK	švedska krona	9,6660	SGD	singapurski dolar	1,7219
CHF	švicarski frank	1,4164	KRW	južnokorejski won	1 500,26
ISK	islandska krona		ZAR	južnoafriški rand	9,4074
NOK	norveška krona	7,9860	CNY	kitajski juan	8,3720
BGN	lev	1,9558	HRK	hrvaška kuna	7,2654
CZK	češka krona	25,629	IDR	indonezijska rupija	11 356,57
EEK	estonska krona	15,6466	MYR	malezijski ringit	4,0374
HUF	madžarski forint	276,86	PHP	filipinski peso	56,951
LTL	litovski litas	3,4528	RUB	ruski rubelj	37,7950
LVL	latvijski lats	0,7079	THB	tajski bat	39,908
PLN	poljski zlot	4,0848	BRL	brazilski real	2,2556
RON	romunski leu	4,1465	MXN	mehiški peso	15,8347
TRY	turška lira	1,9255	INR	indijska rupija	57,4270

⁽¹⁾ Vir: referenčni menjalni tečaj, ki ga objavlja ECB.

Obvestilo Komisije**Dopolnilne smernice o vertikalnih omejitvah v sporazumih o prodaji in popravilih motornih vozil ter distribuciji rezervnih delov za motorna vozila**

(Besedilo velja za EGP)

(2010/C 138/05)

I. UVOD**1. Namen Smernic**

(1) Te smernice določajo načela za ocenjevanje posebnih vprašanj glede člena 101 Pogodbe o delovanju Evropske Unije ⁽¹⁾, ki so povezana z vertikalnimi omejitvami v sporazumih o prodaji in popravilih motornih vozil ter distribuciji rezervnih delov za motorna vozila. Spremljajo Uredbo Komisije (EU) št. 461/2010 o uporabi člena 101(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije za skupine vertikalnih sporazumov in usklajenih ravnanj v sektorju motornih vozil ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Uredba o skupinski izjemi za motorna vozila), njihov namen pa je podjetjem pomagati, da sama ocenijo take sporazume.

(2) V teh smernicah so pojasnjena vprašanja, ki so posebnega pomena za sektor motornih vozil, vključno z razlago nekaterih določb Uredbe Komisije (EU) št. 330/2010 z dne 20. aprila 2010 o uporabi člena 101(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije za skupine vertikalnih sporazumov in usklajenih ravnanj ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: Uredba o splošni vertikalni skupinski izjemi). Te smernice ne vplivajo na veljavnost Smernic o vertikalnih omejitvah ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: splošne vertikalne smernice), zato jih je treba brati skupaj s splošnimi vertikalnimi smernicami in kot njihovo dopolnilo.

(3) Te smernice veljajo tako za vertikalne sporazume kot za usklajena ravnanja v zvezi s pogoji, pod katerimi lahko pogodbene stranke kupujejo, prodajajo ali preprodajajo rezervne dele za motorna vozila in/ali opravljajo storitve popraviljanja in vzdrževanja motornih vozil, ter za vertikalne sporazume in usklajena ravnanja v zvezi s pogoji, pod katerimi lahko udeleženci kupujejo, prodajajo ali preprodajajo nova motorna vozila. Kot je pojasnjeno v oddelku II teh smernic, bodo za slednjo skupino sporazumov in usklajenih ravnanj še do 31. maja 2013 veljale

ustrezne določbe Uredbe Komisije (ES) št. 1400/2002 z dne 31. julija 2002 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za skupine vertikalnih sporazumov in usklajenih ravnanj na področju motornih vozil ⁽⁵⁾. V zvezi z vertikalnimi sporazumi in usklajenimi ravnanji za nakup, prodajo ali preprodajo novih motornih vozil bodo zato te smernice veljale šele od 1. junija 2013 dalje. Te smernice se ne uporabljajo za vertikalne sporazume v drugih sektorjih, načela iz teh smernic pa se ne uporabljajo nujno za ocenjevanje sporazumov v drugih sektorjih.

(4) Te smernice ne vplivajo na morebitno vzporedno uporabo člena 102 Pogodbe za vertikalne sporazume v sektorju motornih vozil ali na razlago uporabe člena 101 Pogodbe za take vertikalne sporazume, ki jo lahko poda Sodišče Evropske unije.

(5) Če ni navedeno drugače, se analiza in argumenti iz teh smernic uporabljajo za vse ravni trgovanja. Izraza „dobavitelj“ in „distributer“ ⁽⁶⁾ se uporabljata za vse ravni trgovanja. Uredba o splošni vertikalni skupinski izjemi in Uredba o skupinski izjemi za motorna vozila se skupaj imenujeta „uredbi o skupinskih izjemah“.

(6) Standarde iz teh smernic je treba pri vsakem primeru uporabljati ob upoštevanju posameznih dejanskih in pravnih okoliščin. Komisija bo te smernice uporabljala ⁽⁷⁾ razumno in prožno ter ob upoštevanju izkušenj, ki jih je pridobila pri njihovem izvrševanju in spremljanju trga.

(7) Zgodovina uveljavljanja konkurence v tem sektorju kaže, da so nekatere omejitve lahko posledica izrecnih neposrednih pogodbenih obveznosti ali nastanejo zaradi posrednih obveznosti ali posrednih sredstev, ki dajo kljub temu enak protikonkurenčni rezultat. Dobavitelji, ki želijo vplivati na konkurenčno ravnanje distributerja, se lahko na primer zatečejo h grožnjam ali ustrahovanju,

⁽¹⁾ Z učinkom od 1. decembra 2009 sta člena 81 in 82 Pogodbe ES postala člena 101 in 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Določbe novih členov so vsebinsko povsem enake prejšnjima členoma. V teh smernicah je treba sklicevanje na člena 101 in 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije razumeti kot sklicevanje na člena 81 in 82 Pogodbe ES, kadar je to primerno. S PDEU so bile uvedene tudi nekatere spremembe terminologije, na primer zamenjava izraza „Skupnost“ z izrazom „Unija“ in besedne zveze „skupni trg“ z besedno zvezo „notranji trg“. V celotnem besedilu teh smernic se uporablja terminologija PDEU.

⁽²⁾ UL L 129, 28.5.2010, str. 52.

⁽³⁾ UL L 102, 23.4.2010, str. 1.

⁽⁴⁾ UL C 130, 19.5.2010, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 203, 1.8.2002, str. 30.

⁽⁶⁾ Distributerji na ravni prodaje na drobno se v tem sektorju navadno imenujejo „trgovci“.

⁽⁷⁾ Od posodobitve pravil Unije o konkurenci so za tako analizo odgovorne predvsem pogodbene stranke sporazumov. Vendar lahko Komisija na lastno pobudo ali na podlagi pritožbe preveri skladnost sporazumov s členom 101 Pogodbe.

opozorilom ali kaznim. Poleg tega lahko odložijo ali prekinijo dobavo ali zagrozijo z odpovedjo pogodb z distributerji, ki prodajajo tujim potrošnikom, ali ne upoštevajo določene cenovne ravni. Pregledna razmerja med pogodbenimi strankami bi običajno zmanjšala tveganje proizvajalcev, da odgovarjajo za uporabo takih posrednih oblik pritiska, namenjenih doseganju protikonkurenčnih rezultatov. Eden od načinov za zagotavljanje večje preglednosti poslovnih razmerij med pogodbenimi strankami je spoštovanje kodeksov ravnanja. Takšni kodeksi lahko med drugim določajo odpovedne roke za odpoved pogodb, katerih dolžina je lahko odvisna od trajanja pogodbe, nadomestilo za nepravilne distributerjeve naložbe v zvezi z razmerjem v primeru neupravičene predčasne odpovedi pogodbe in arbitražo kot alternativni mehanizem za reševanje sporov. Če dobavitelj tak kodeks ravnanja vključi v pogodbe z distributerji in serviserji, ga javno objavi ter spoštuje njegove določbe, se to šteje za upošteven dejavnik pri ocenjevanju dobaviteljevega ravnanja v posameznem primeru.

2. Sestava smernic

(8) Smernice so sestavljene na naslednji način:

- (a) področje uporabe Uredbe o skupinski izjemi za motorna vozila in razmerje z Uredbo o splošni vertikalni skupinski izjemi (oddelek II);
- (b) uporaba dodatnih določb Uredbe o skupinski izjemi za motorna vozila (oddelek III);
- (c) ocena posebnih omejitev: prodaja ene same blagovne znamke in selektivna distribucija (oddelek IV).

II. PODROČJE UPORABE UREDBE O SKUPINSKI IZJEMI ZA MOTORNA VOZILA IN RAZMERJE DO UREDBE O SPLOŠNI VERTIKALNI SKUPINSKI IZJEMI

- (9) V skladu s členom 4 Uredba o skupinski izjemi za motorna vozila velja za vertikalne sporazume v zvezi z nakupom, prodajo ali preprodajo rezervnih delov za motorna vozila ter opravljanje storitev popraviljanja in vzdrževanja motornih vozil.
- (10) Člen 2 Uredbe o skupinski izjemi za motorna vozila podaljšuje uporabo ustreznih določb Uredbe (ES) št. 1400/2002, kolikor se te nanašajo na vertikalne sporazume o nakupu, prodaji ali preprodaji novih motornih

vozil, do 31. maja 2013. V skladu s členom 3 Uredbe o skupinski izjemi za motorna vozila bodo vertikalni sporazumi o nakupu, prodaji in preprodaji novih motornih vozil od 1. junija 2013⁽¹⁾ zajeti v Uredbi o splošni vertikalni skupinski izjemi.

- (11) Ta pravni okvir odraža prevladujoče konkurenčne pogoje na upoštevni trgih in temelji na osnovnem razlikovanju med trgi za prodajo novih motornih vozil in poprodajnimi trgi za motorna vozila. Razlikovanje, ki ga ustvarja nov pravni okvir med trgi za prodajo novih motornih vozil in poprodajnimi trgi za motorna vozila, odraža različne konkurenčne pogoje na teh trgih.
- (12) Iz poglobljene tržne analize v poročilu o oceni delovanja Uredbe Komisije (ES) št. 1400/2002 z dne 28. maja 2008⁽²⁾ in Sporočila Komisije o prihodnjem okviru konkurenčnega prava za področje motornih vozil z dne 22. julija 2009⁽³⁾ je mogoče sklepati, da v sektorju distribucije novih motornih vozil ni večjih pomanjkljivosti na področju konkurence, zaradi katerih bi se ta sektor razlikoval od drugih gospodarskih sektorjev in zaradi katerih bi bila potrebna uporaba drugačnih in strožjih pravil od tistih, ki so določena v Uredbi o splošni vertikalni skupinski izjemi. Posledično omejitev tržnega deleža na 30 %⁽⁴⁾, neizvzetej nekaterih vertikalnih omejitev in pogoji iz Uredbe o splošni vertikalni skupinski izjemi običajno zagotavljajo, da vertikalni sporazumi za distribucijo novih motornih vozil izpolnjujejo zahteve določene v členu 101(3) Pogodbe in da niso potrebne dodatne zahteve, ki bi presegle tiste, ki se uporabljajo v drugih sektorjih.
- (13) Da se vsem izvajalcem zagotovi dovolj časa za prilagoditev splošni ureditvi, zlasti glede na dolgoročne naložbe, vezane na posamezni poslovni odnos, pa se obdobje uporabe Uredbe (ES) št. 1400/2002 podaljša za tri leta do 31. maja 2013 za tiste zahteve, ki se nanašajo posebej na vertikalne sporazume o nakupu, prodaji ali preprodaji

⁽¹⁾ Prenehanje veljavnosti Uredbe (ES) št. 1400/2002 in njena zamenjava z novim pravnim okvirom, ki ga pojasnjujejo te smernice, sama po sebi ne zahtevata odpovedi sklenjenih pogodb. Glej na primer zadevo C-125/05 *Vulcan Silkeborg A/S* proti *Skandinavisk Motor Co. A/S*. [2006] ECR I-7637.

⁽²⁾ SEC(2008) 1946.

⁽³⁾ COM(2009) 388.

⁽⁴⁾ V skladu s členom 7 Uredbe o splošni vertikalni skupinski izjemi izračun tega mejnega tržnega deleža običajno temelji na podatkih o vrednosti prodaje na trgu, če ti niso na voljo, pa na drugih zanesljivih tržnih informacijah, vključno z obsegom prodaje na trgu. Komisija v zvezi s tem ugotavlja, da panoga trenutno izračunava tržne deleže za distribucijo novih motornih vozil na osnovi števila motornih vozil, ki jih prodaja distributer na upoštevni trg, kar vključuje vsa motorna vozila, ki jih kupec zaradi značilnosti proizvodov, njihovih cen in predvidene uporabe šteje za zamenljive ali medsebojno nadomestljive.

novih motornih vozil. Od 1. junija 2010 do 31. maja 2013 se tiste določbe Uredbe (ES) št. 1400/2002, ki se nanašajo tako na sporazume o distribuciji novih vozil kot na sporazume o nakupu, prodaji in preprodaji rezervnih avtomobilskih delov za motorna vozila in/ali opravljanje storitev popraviljanja in vzdrževanja, uporabljajo le za prve. V tem obdobju se teh smernic ne bo uporabljalo za razlago Uredbe (ES) št. 1400/2002. Namesto tega se je treba sklicevati na informativno brošuro o navedeni uredbi ⁽¹⁾.

- (14) Za vertikalne sporazume v zvezi s pogoji, pod katerimi lahko pogodbeni stranke kupujejo, prodajajo ali preprodajajo rezervne dele za motorna vozila in/ali opravljajo storitve popraviljanja in vzdrževanja motornih vozil, se Uredba o skupinski izjemi za motorna vozila uporablja od 1. junija 2010. To pomeni, da morajo za izjemo v skladu s členom 4 te uredbe ti sporazumi izpolnjevati ne le pogoje za izjemo v skladu z Uredbo o splošni vertikalni skupinski izjemi, ampak tudi ne smejo vsebovati nobenih resnih omejitev konkurence, običajno poimenovanih nedopustne omejitve, iz člena 5 Uredbe o skupinski izjemi za motorna vozila.
- (15) Ker se trgi za storitve popraviljanja in vzdrževanja ter za distribucijo rezervnih delov na splošno navezujejo na blagovne znamke, je konkurenca na teh trgih sama po sebi manj intenzivna kot na trgih za prodajo novih motornih vozil. Medtem ko se je povečala zanesljivost in so se intervali med servisi podaljšali, so zaradi tehnoloških izboljšav ta razvoj prehiteli naraščajoči cenovni trendi za posamezna popravila in vzdrževalna dela. Na trgih rezervnih delov se deli z blagovno znamko proizvajalca motornih vozil soočajo s konkurenco tistih delov, ki jih dobavljajo dobavitelji originalne opreme in druge osebe. Zato se ohranja cenovni pritisk na teh trgih, zaradi česar se ohranja pritisk na cenah na trgih popravil in vzdrževanja, saj predstavljajo rezervni deli velik odstotek stroškov povprečnega popravila. Poleg tega popravila in vzdrževanje kot celota predstavljajo zelo velik delež skupnih izdatkov potrošnikov za motorna vozila, ki pomenijo pomemben delež povprečnega proračuna potrošnika.
- (16) Za reševanje posebnih vprašanj glede konkurence, ki se pojavljajo na poprodajnih trgih motornih vozil, se Uredbi o skupinski izjemi za motorna vozila v Uredbi o skupinski izjemi za motorna vozila dodajo tri dodatne nedopustne omejitve, ki se nanašajo na sporazume za popravilo in vzdrževanje motornih vozil ter dobavo rezervnih delov. Dodatna navodila o teh dodatnih nedopustnih omejitvah so na voljo v oddelku III teh smernic.

III. UPORABA DODATNIH DOLOČB V UREDBI O SKUPINSKI IZJEMI ZA MOTORNA VOZILA

- (17) Sporazumi ne bodo upravičeni do skupinske izjeme, če vsebujejo nedopustne omejitve. Te omejitve so navedene v členu 4 Uredbe o splošni vertikalni skupinski izjemi in členu 5 Uredbe o skupinski izjemi za motorna vozila. Vključitev katere koli takšne omejitve v sporazum vzbuja domnevo, da sporazum spada na področje uporabe člena 101(1) Pogodbe. Na podlagi tega se lahko tudi domneva, da sporazum verjetno ne zadosti pogojem določenim v členu 101(3) Pogodbe, zaradi česar se skupinska izjema ne uporablja. Vendar je to ovrgljiva domneva, ki dopušča možnost, da se podjetja v posameznih primerih sklicujejo na izboljšanje učinkovitosti na podlagi člena 101(3) Pogodbe.
- (18) Eden od ciljev Komisije v zvezi s politiko konkurence za sektor motornih vozil je zaščititi dostop proizvajalcev rezervnih delov do poprodajnih trgov motornih vozil, s čimer bi se zagotovilo, da bodo konkurenčne blagovne znamke rezervnih delov še naprej na voljo tako neodvisnim kot tudi pooblaščenim serviserjem ter trgovcem na debelo z rezervnimi deli. Razpoložljivost takih rezervnih delov prinaša precejšnje koristi potrošnikom, zlasti ker pogosto obstajajo velike razlike v ceni med deli, ki jih prodaja ali preprodaja proizvajalec vozil in med alternativnimi deli. Alternative za dele z blagovno znamko proizvajalca motornega vozila (deli proizvajalca originalne opreme) vključujejo originalne dele, ki jih proizvedejo in distribuirajo dobavitelji originalne opreme (deli dobaviteljev originalne opreme), druge dele, ki ustrezajo kakovosti originalnih delov, pa dobavljajo proizvajalci delov „enake kakovosti“.
- (19) „Originalni deli ali oprema“ pomenijo dele ali opremo, ki so izdelani v skladu s tehničnimi zahtevami in proizvodnimi standardi, ki jih proizvajalec motornih vozil določi za proizvodnjo delov ali opreme za sestavo zadevnega motornega vozila. To vključuje dele ali opremo, ki so izdelani na isti proizvodni liniji kot ti deli ali oprema. Šteje se, razen če se ne dokaže nasprotno, da so deli originalni deli, če proizvajalec delov potrdi, da ti ustrezajo kakovosti sestavnih delov, uporabljenih pri sestavi zadevnega vozila, in so bili izdelani v skladu s tehničnimi zahtevami in proizvodnimi standardi, ki jih je določil proizvajalec motornega vozila glej člen 3(26) Direktive 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Informativna brošura za Uredbo Komisije (ES) št. 1400/2002 z dne 31. julija 2002 – *Distribucija in servisiranje motornih vozil v Evropski uniji*.

⁽²⁾ UL L 263, 9.10.2007, str. 1.

(20) Da se deli lahko štejejo za dele „enake kakovosti“, morajo biti dovolj kakovostni, da njihova uporaba ne ogroža ugleda zadevne pooblaščen mreže. Proizvajalec motornega vozila lahko tako kot pri drugih standardih selekcije predloži dokaz, da določen rezervni del ne izpolnjuje te zahteve.

(21) Člen 4(e) Uredbe o splošni vertikalni skupinski izjemi določa, da gre za nedopustno omejitev, če sporazum med dobaviteljem sestavnih delov in kupcem, ki vgradi te sestavne dele, preprečuje ali omejuje možnost dobavitelja, da bi sestavne dele prodajal končnim uporabnikom, neodvisnim serviserjem in drugim ponudnikom storitev, ki jim kupec ni zaupal popravila ali servisiranja svojega blaga. Člen 5(a), (b) in (c) Uredbe o skupinski izjemi za motorna vozila določa tri dodatne nedopustne omejitve v zvezi s sporazumi o dobavi rezervnih delov.

(22) Člen 5(a) Uredbe o skupinski izjemi za motorna vozila se nanaša na omejitev, s katero se zmanjšuje možnost članov selektivnega distribucijskega sistema, da neodvisnim serviserjem prodajajo rezervne dele za motorna vozila. Ta določba je najpomembnejša za posebno kategorijo rezervnih delov, včasih imenovanih deli blagovne znamke, ki jih je mogoče dobiti le od proizvajalca motornega vozila ali članov njegovih pooblaščenih mrež. Če se dobavitelj in distributer sporazumeta, da se taki deli ne smejo dobavljati neodvisnim serviserjem, bi se s tem sporazumom taki serviserji verjetno izključili s trga storitev popravil in vzdrževanja ter kršil člen 101 Pogodbe.

(23) Člen 5(b) Uredbe o skupinski izjemi za motorna vozila se nanaša na katero koli neposredno ali posredno omejitev, o kateri se dogovorita dobavitelj rezervnih delov, orodij za popravila ali diagnostične ali druge opreme in proizvajalec motornih vozil ter s katerim se omejujejo možnosti dobavitelja, da to blago prodaja pooblaščenim in/ali neodvisnim distributerjem in serviserjem. Primer mogočih tovrstnih posrednih omejitev so tako imenovane „pogodbe o orodjih“ med dobavitelji sestavnih delov in proizvajalci motornih vozil. V zvezi s tem se je treba sklicevati na Obvestilo Komisije z dne 18. decembra 1978 o presoji nekaterih pogodb o podizvajanju v skladu s členom 85(1) Pogodbe o ustanovitvi evropske gospodarske skupnosti⁽¹⁾ (obvestilo o podizvajalskih pogodbah). Za pogodbo, na podlagi katere proizvajalec vozil proizvajalcu sestavnih delov zagotovi orodje, ki je potrebno za proizvodnjo nekaterih sestavnih delov, krije del stroškov razvoja proizvoda ali prispeva potrebne⁽²⁾ pravice intelektualne

lastnine ali znanje in izkušnje ter ne dovoli, da bi se ta prispevek uporabljal za proizvodnjo sestavnih delov za neposredno prodajo na poprodajnih trgih, člen 101(1) Pogodbe običajno ne velja. V. Po drugi strani pa, če proizvajalec motornih vozil dobavitelja sestavnih delov zaveže k prenosu lastninske pravice na takem orodju, pravic intelektualne lastnine ali znanja in izkušenj, krije le zanemarljiv del stroškov razvoja proizvoda, ali ne prispeva nobenih potrebnih orodij, pravic intelektualne lastnine ali znanja in izkušenj, se zadevni sporazum ne šteje za pravo pogodbo o podizvajanju. Sporazum zato lahko spada v področje uporabe člena 101(1) Pogodbe in se preuči v skladu z določbami uredb o skupinskih izjemah.

(24) Člen 5(c) Uredbe o skupinski izjemi za motorna vozila se nanaša na omejitev, o kateri se dogovorita proizvajalec motornih vozil, ki uporablja sestavne dele za prvo montažo motornih vozil, in dobavitelj takih sestavnih delov, ki omejuje možnosti dobavitelja, da učinkovito in na vidnem mestu namesti svojo blagovno znamko ali logotip na dobavljene sestavne dele ali rezervne dele. Za izboljšanje izbire potrošnikov bi serviserji in potrošniki morali imeti možnost ugotoviti, kateri rezervni deli drugih dobaviteljev ustrezajo nekemu motornemu vozilu poleg delov, ki nosijo blagovno znamko proizvajalca vozila. Namestitev blagovne znamke ali logotipa na sestavne dele in rezervne dele omogoča lažjo ugotovitev skladnosti nadomestnih delov, ki jih je mogoče dobiti od dobaviteljev originalne opreme. S tem, ko tega ne dovolijo, lahko proizvajalci motornih vozil omejijo trženje delov dobaviteljev originalne opreme in izbiro potrošnikov na način, ki je v nasprotju z določbami člena 101 Pogodbe.

IV. OCENA POSEBNIH OMEJITEV

(25) Pogodbene stranke vertikalnih sporazumov v sektorju motornih vozil morajo te smernice uporabljati kot dopolnilo splošnih vertikalnih smernic in v povezavi s temi smernicami za oceno skladnosti posebnih omejitev s členom 101 Pogodbe. V tem oddelku so posebna navodila glede prodaje ene same blagovne znamke in selektivne distribucije, to pa sta področji, ki imata lahko poseben pomen za ocenjevanje skupine sporazumov iz oddelka II teh smernic.

1. Obveznost prodaje ene same blagovne znamke

(i) Ocena obveznosti prodaje ene same blagovne znamke na podlagi uredb o skupinskih izjemah

(26) V skladu s členom 3 Uredbe o skupinski izjemi za motorna vozila v povezavi s členom 5(1)(a) Uredbe o splošni vertikalni skupinski izjemi se lahko dobavitelj

⁽¹⁾ UL C 1, 3.1.1979, str. 2.

⁽²⁾ Če proizvajalec motornih vozil dobavitelju sestavnih delov zagotovi orodje, pravice intelektualne lastnine ali znanje in izkušnje, njuna pogodba ne bo deležna ugodnosti iz obvestila o podizvajanju, če dobavitelj sestavnih delov to orodje, pravice intelektualne lastnine ali znanje in izkušnje že ima ali bi jih lahko pridobil pod razumnimi pogoji, saj v takšnih okoliščinah tak prispevek ne bi bil potreben.

motornih vozil in distributer, ki nimata več kot 30-odstotnega deleža naupoštevem trgu, dogovorita o obveznosti prodaje ene same blagovne znamke, v skladu s katero mora distributer kupovati motorna vozila le od dobavitelja ali od drugih podjetij, ki jih določi dobavitelj, če je trajanje takih prepovedi konkurence omejeno na pet let ali manj. Ista načela veljajo za sporazume med dobavitelji ter njihovimi pooblaščenimi serviserji in/ali distributerji rezervnih delov. Za podaljšanje obveznosti po preteku petih let se zahteva izrecno soglasje obeh pogodbenih strank, poleg tega pa distributerja na koncu petletnega obdobja prepovedi konkurence dejansko ne sme več zavezovati. Prepovedi konkurence niso zajete v uredbah o skupinskih izjemah, če njihovo trajanje ni določeno ali je daljše od petih let, vendar bi Uredbe o skupinskih razmerah v takih razmerah še naprej veljale za preostali del vertikalnega sporazuma. Enako velja za prepovedi konkurence, ki jih je mogoče tiho podaljšati po preteku petih let. Ovire, grožnje z odpovedjo pogodbe ali namigi, da bo obveznost prodaje ene same blagovne znamke ponovno uvedena še preden bo preteklo dovolj časa, da bi distributer ali novi dobavitelj amortiziral svoje nepovratne naložbe, bi pomenile tiho podaljšanje.

(27) V skladu s členom 5(1)(c) Uredbe o splošni vertikalni skupinski izjemi skupinska izjema ne velja za neposredno ali posredno obveznost, zaradi katere člani sistema selektivne distribucije ne prodajajo blagovnih znamk določenih konkurenčnih dobaviteljev. Posebno pozornost je treba posvetiti načinu uporabe obveznosti prodaje ene same blagovne znamke za obstoječe distributerje več blagovnih znamk, da bi zagotovili, da zadevne obveznosti niso del splošne strategije za izključitev konkurence enega ali več določenih dobaviteljev, zlasti novih ali šibkejših konkurentov. Taki pomisleki zlasti lahko nastanejo, če so preseženi mejni tržni deleži iz odstavka 34 teh smernic in če ima dobavitelj, ki uporablja tako omejitve, naupoštevem trgu tak položaj, ki mu omogoča, da pomembno prispeva k splošnemu učinku izključitve konkurence ⁽¹⁾.

(28) Prepovedi konkurence v vertikalnih sporazumih ne pomenijo nedopustne omejitve, vendar imajo kljub temu lahko glede na tržne razmere negativne učinke, zaradi katerih se lahko za sporazume začne uporabljati člen 101(1) Pogodbe ⁽²⁾. Tak škodljiv učinek se lahko na primer pojavi, če se ustvarijo ovire za vstop na trg ali širitev, ki izključujejo konkurenčne dobavitelje in škodijo potrošnikom, zlasti z višanjem cen ali omejevanjem izbire proizvodov, nižanjem njihove kakovosti ali zniževanjem stopnje inovacije proizvodov.

(29) Vendar imajo lahko prepovedi konkurence tudi pozitivne učinke, ki lahko upravičijo uporabo člena 101(3) Pogodbe.

⁽¹⁾ Obvestilo Komisije o sporazumih majhnega pomena, ki ne omejujejo znatno konkurence po členu 81(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (*de minimis*), UL C 368, 22.12.2001, str. 13.

⁽²⁾ V zvezi z ustreznimi dejavniki, ki jih je treba upoštevati pri ocenjevanju obveznosti prepovedi konkurence na podlagi člena 101(1) Pogodbe, glej ustrezní oddelek v splošnih vertikalnih smernicah, zlasti odstavke 129 do 150.

Zlasti lahko pomagajo odpraviti težavo „neupravičenega okoriščenja“, pri katerem ima en dobavitelj zaradi vlaganj drugega dobavitelja. Dobavitelj lahko na primer vlaga v distributerjeve poslovne prostore, vendar s tem privabi stranke za konkurenčno blagovno znamko, ki je naprodaj v istih poslovnih prostorih. Enako velja za druge vrste vlaganj dobavitelja, ki jih lahko distributer uporabi za prodajo motornih vozil konkurenčnih proizvajalcev, na primer vlaganja v usposabljanje.

(30) Še en pozitiven učinek prepovedi konkurence v sektorju motornih vozil se nanaša na krepitev podobe blagovne znamke in ugleda distribucijske mreže. Takšne omejitve lahko pomagajo ustvariti in ohranjati podobo blagovne znamke, tako da se distributerjem naloži določena enotnost in standardizacija, s čimer se poveča privlačnost blagovne znamke za končnega potrošnika in njena prodaja.

(31) Člen 1(d) Uredbe o splošni vertikalni skupinski izjemi opredeljuje prepoved konkurence na naslednji način:

„(a) vsaka neposredna ali posredna obveznost, zaradi katere kupec ne proizvaja, kupuje, prodaja ali preprodaja blaga ali storitev, ki so konkurenčne pogodbenemu blagu ali storitvam, ali

(b) vsaka neposredna ali posredna obveznost kupca, da mora od dobavitelja ali od drugega podjetja, ki ga določi dobavitelj, kupiti več kot 80 % vsega kupljenega pogodbenega blaga ali storitev in njihovih substitutov naupoštevem trgu.“

(32) Dobavitelj lahko namesto neposrednih sredstev, ki distributerja zavezujejo k distribuciji njegove blagovne znamke ali znamk, uporabi posredna sredstva z enakim učinkom. V sektorju motornih vozil lahko posredna sredstva vključujejo standarde kakovosti, posebej oblikovane za odvrčanje distributerjev od prodaje proizvodov konkurenčnih blagovnih znamk ⁽³⁾, premije, ki so odvisne od distributerjevega soglasja, da bo prodajal izključno eno

⁽³⁾ Glej zadevi BMW, IP/06/302 – 13.3.2006, in Opel 2006, IP/06/303 – 13.3.2006.

blagovno znamko, ciljne popuste ali nekatere druge zahteve, kot je zahteva po ustanovitvi ločene pravne osebe za konkurenčno blagovno znamko ali obveznost razstavljanja dodatne konkurenčne blagovne znamke na ločenem razstavnem prostoru na geografski lokaciji, kjer izpolnitev take zahteve ne bi bila gospodarsko upravičena (na primer na redko poseljenih območjih).

(33) V skupinski izjemi iz Uredbe o splošni vertikalni skupinski izjemi so zajete vse oblike neposredne ali posredne prepovedi konkurence, če tržna deleža tako dobavitelja kot njegovega distributerja ne presegata 30 %, prepoved konkurence pa ne traja več kot pet let. Vendar lahko celo v primerih, v katerih posamezni sporazumi zadostijo tem pogojem, uporaba prepovedi konkurence povzroči protikonkurenčne učinke, ki jih njihovi pozitivni učinki ne odtehtajo. V industriji motornih vozil bi lahko bili taki čisti protikonkurenčni učinki predvsem rezultat kumulativnih učinkov, ki povzročijo izključitev konkurenčnih blagovnih znamk.

(34) V zvezi z distribucijo motornih vozil na ravni prodaje na drobno ni verjetno, da se bo tovrstna izključitev zgodila na trgih, na katerih imajo vsi dobavitelji tržne deleže, manjše od 30 %, in na katerih je skupni delež celotne prodaje motornih vozil, za katera na upoštevnem trgu velja obveznost prodaje ene same blagovne znamke (to je skupni vezani tržni delež), manjši od 40 %⁽¹⁾. Če obstaja en dobavitelj, ki nima prevladujočega položaja in katerega tržni delež presega 30 % upoštevnega trga, tržni deleži vseh drugih dobaviteljev pa so manjši od 30 %, je verjetnost nastanka kumulativnih protikonkurenčnih učinkov majhna, če skupni vezani tržni delež ne presega 30 %.

(35) Če sta dostop do upoštevnega trga za prodajo novih motornih vozil in konkurenca na njem resno omejena zaradi kumulativnega učinka vzporednih mrež podobnih vertikalnih sporazumov, ki vsebujejo obveznosti prodaje ene same blagovne znamke, pa lahko Komisija v skladu s členom 29 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe⁽²⁾ ugodnost skupinske izjeme odvzame. Sklep o odvzemu se lahko naslovi zlasti na tiste dobavitelje, ki v bistveni meri prispevajo k skupnemu učinku izključitve konkurence na upoštevnem trgu. Če se ta učinek pojavi na nacionalnem trgu, lahko tudi nacionalni organi za konkurenco zadevne države članice odvzamejo ugodnost skupinske izjeme v zvezi z zadevnim območjem.

(36) Poleg tega lahko v primeru, da vzporedne mreže vertikalnih sporazumov vsebujejo podobne vertikalne omejitve,

ki zajemajo več kot 50 % trga, Komisija sprejme uredbo, s katero razglasi neveljavnost skupinske izjeme za zadevni trg v zvezi s takimi omejitvami. Takšne razmere zlasti lahko nastanejo, če kumulativni učinki, ki nastanejo zaradi široke uporabe obveznosti prodaje ene same blagovne znamke, povzročijo škodo potrošnikom na tem trgu.

(37) V zvezi z oceno obveznosti minimalnega nakupa, izračunanih na podlagi distributerjevih celotnih letnih zahtev, je lahko, če nastanejo protikonkurenčni učinki, odvzem ugodnosti skupinske izjeme upravičen, tudi če dobavitelj naloži obveznost minimalnega nakupa, nižjo od 80-odstotne omejitve iz člena 1(d) Uredbe o splošni vertikalni skupinski izjemi. Pogodbene stranke morajo proučiti, ali bo zaradi ustreznih dejanskih okoliščin obveznost distributerja, da zagotovi, da določen delež vseh njegovih nakupov motornih vozil nosi blagovno znamko dobavitelja, distributerju preprečila, da prevzame distribucijo ene ali več dodatnih konkurenčnih blagovnih znamk. S tega vidika bi tudi obveznost minimalnega nakupa, nižja od 80 % skupnih letnih nakupov, pomenila obveznost prodaje ene same blagovne znamke, če bi od distributerja, ki bi se odločil za distribucijo nove blagovne znamke konkurenčnega proizvajalca po lastni izbiri, zavezovala k nakupu toliko motornih vozil blagovne znamke, ki jo trenutno prodaja, da bi distributerjeva dejavnost postala nevzdržna z gospodarskega vidika⁽³⁾. Taka obveznost minimalnega nakupa tudi pomeni obveznost prodaje ene same blagovne znamke, če konkurenčnega dobavitelja prisili, da porazdeli svoj predvideni obseg prodaje na nekem območju med več distributerjev, kar bi privedlo do podvajanja vlaganj in razdrobljene prodaje.

(ii) *Ocena obveznosti prodaje ene same blagovne znamke, ki ne spadajo v področje uporabe uredb o skupinskih izjemah*

(38) Pogodbene stranke so lahko pozvane tudi k oceni skladnosti obveznosti prodaje ene same blagovne znamke s pravili o konkurenci v zvezi s sporazumi, ki ne izpolnjujejo pogojev za skupinsko izjemo, ker tržni deleži pogodbениh strank presegajo 30 % ali pa trajanje sporazuma presega pet let. Takšni sporazumi se bodo zato analizirali posamično, da bi lahko določili, ali zanje velja člen 101(1) Pogodbe, in če velja, ali je mogoče dokazati kakršnekoli nasprotno delujoče učinkovitosti. Če je temu tako, potem so morda upravičeni do izjeme iz člena 101(3) Pogodbe. Za oceno posameznih primerov splošna načela iz oddelka VI.2.1 splošnih vertikalnih smernic.

⁽³⁾ Če trgovec na primer za zadovoljitev povpraševanja v enem letu kupi 100 avtomobilov blagovne znamke A in želi kupiti 100 avtomobilov znamke B, bi obveznost minimalnega nakupa v višini 80 % pomenila, da bi moral trgovec v naslednjem letu kupiti 160 avtomobilov blagovne znamke A. Glede na precejšnjo verjetnost, da bodo stopnje tržne penetracije sorazmerno stabilne, bi trgovcu verjetno ostala velika zaloga neprodanih avtomobilov blagovne znamke A. Da bi se izognil takšnemu položaju, bi bil zato prisiljen bistveno zmanjšati nakup avtomobilov blagovne znamke B. Glede na posebne okoliščine zadeve se takšna praksa lahko šteje za obveznost prodaje ene same blagovne znamke.

⁽¹⁾ Glej splošne vertikalne smernice, odstavek 141.

⁽²⁾ UL L 1, 4.1.2003, str. 1.

(39) Zlasti sporazumi, sklenjeni med proizvajalcem motornih vozil ali njegovim uvoznikom na eni ter distributerji rezervnih delov in/ali pooblaščenimi serviserji na drugi strani, ne bodo spadali pod uredbe o skupinskih izjemah, kadar tržni deleži pogodbenih strank presegajo 30-odstotni prag, kar je verjetno pri večini takih sporazumov. Obveznosti prodaje ene same blagovne znamke, ki jih bo treba oceniti v takšnih okoliščinah, vključujejo vse vrste omejitev, ki neposredno in posredno omejujejo možnost distributerjev ali serviserjev, da pridobijo originalne rezervne dele ali rezervne dele enake kakovosti od tretjih oseb. Vendar se obveznost pooblaščenega serviserja, da za garancijska popravila, brezplačno servisiranje in opravljanje opravil zaradi poziva kupcem, naj vrnejo blago s serijsko napako, uporablja originalne rezervne dele, ki jih dobavi proizvajalec motornih vozil, ne bi štelo za obveznost prodaje ene same blagovne znamke, ampak za objektivno upravičeno zahtevo.

(40) Tudi za obveznosti prodaje ene same blagovne znamke v pogodbah o distribuciji novih motornih vozil je potrebna posamična ocena, če trajajo dlje kot pet let ali/in če dobaviteljev tržni delež presega 30 %, kar bi lahko veljalo za nekatere dobavitelje v nekaterih državah članicah. V takšnih okoliščinah pogodbene stranke ne bi smele upoštevati le dobaviteljevega in kupčevega tržnega deleža, ampak tudi skupni vezani tržni delež ter pri tem upoštevati prage, navedene v odstavku 34. Nad temi pragi bodo za oceno posameznih primerov veljala splošna načela iz oddelka VI.2.1 splošnih vertikalnih smernic.

(41) Izven področja uporabe uredb o skupinskih izjemah se pri oceni obveznosti minimalnega nakupa, izračunanih na podlagi distributerjevih celotnih letnih zahtev, upoštevajo vse ustrezne dejanske okoliščine. Zlasti bi obveznost minimalnega nakupa, nižja od 80 % distributerjevih skupnih letnih nakupov, pomenila obveznost prodaje ene same blagovne znamke, če bi njen učinek distributerjem preprečil trgovanje z eno ali več dodatnih konkurenčnih blagovnih znamk.

2. Selektivna distribucija

(42) Selektivna distribucija je zdaj prevladujoča oblika distribucije v sektorju motornih vozil. Njena uporaba je razširjena pri distribuciji motornih vozil, popravilih in vzdrževanju ter distribuciji rezervnih delov.

(43) Pri izključno kakovostni selektivni distribuciji so distributerji in serviserji izbrani le na podlagi objektivnih meril, ki jih zahteva narava proizvoda ali storitve, kot so tehnična znanja in spretnosti prodajnega osebja, razporeditev prodajnih prostorov, prodajne tehnike in vrsta prodajne

storitve, ki jo zagotavlja distributer ⁽¹⁾. Uporaba takih meril ne omejuje neposredno števila distributerjev ali serviserjev, sprejetih v mrežo dobavitelja. Na splošno se šteje, da izključno kakovostna selektivna distribucija zaradi neobstoja protikonkurenčnih učinkov ne spada na področje uporabe člena 101(1) Pogodbe, če so izpolnjeni trije pogoji. Prvič, zaradi značilnosti zadevnega proizvoda je potrebna uporaba selektivne distribucije v smislu, da mora tak sistem ob upoštevanju značilnosti zadevnega proizvoda pomeniti legitimno zahtevo za ohranitev njegove kakovosti in zagotavljanje njegove pravilne uporabe. Drugič, distributerje in serviserje je treba izbrati na podlagi objektivnih meril kakovosti, ki so enotno določena za vse mogoče preprodajalce in se ne uporabljajo diskriminacijsko. Tretjič, opredeljena merila ne smejo presežati potrebnih okvirov.

(44) Medtem ko kakovostna selektivna distribucija vključuje izbiro distributerjev ali serviserjev le na podlagi objektivnih meril, ki jih zahtevajo značilnosti proizvoda ali storitve, količinska selekcija vključuje dodatna merila za izbiro, ki bolj neposredno omejujejo mogoče število distributerjev ali serviserjev bodisi z neposredno določitvijo njihovega števila bodisi na primer z zahtevo glede najmanjšega obsega prodaje. Mreže, ki temeljijo na količinskih merilih, se na splošno štejejo za bolj omejevalne od mrež, ki temeljijo le na kakovostni selekciji, zato je večja verjetnost, da spadajo na področje uporabe člena 101(1) Pogodbe.

(45) Če sporazumi o selektivni distribuciji spadajo na področje uporabe člena 101(1) Pogodbe, bodo morale pogodbene stranke oceniti, ali lahko njihovi sporazumi uživajo ugodnost iz uredb o skupinskih izjemah ali posamično od izjeme iz člena 101(3) Pogodbe.

(i) *Ocena selektivne distribucije na podlagi uredb o skupinskih izjemah*

(46) Z uredbama o skupinskih izjemah se izvzemajo sporazumi o selektivni distribuciji, ne glede na to, ali se uporabljajo količinska ali izključno merila kakovosti za selekcijo, če tržni deleži pogodbenih strank ne presegajo 30 %. Vendar je ta izjema pogojena s tem, da sporazumi ne vsebujejo

⁽¹⁾ Vendar pa je treba opozoriti, da lahko v skladu z uveljavljeno prakso evropskih sodišč izključno sistemi kakovostne selektivne distribucije kljub temu omejujejo konkurenco, kjer obstoj nekega števila takih sistemov ne pušča prostora za druge oblike distribucije na podlagi različnega načina konkuriranja. Tak položaj običajno ne bo nastal na trgih za prodajo novih motornih vozil, na katerih so lizing in druge podobne ureditve veljavna nadomestna možnost dokončnemu nakupu motornega vozila, ali na trgih popravil in vzdrževanja, če neodvisni serviserji potrošnikom zagotavljajo nadomestno možnost vzdrževanja njihovih vozil. Glej na primer zadevo T-88/92 *Groupe-ment d'achat Édouard Leclerc* proti Komisiji, Recueil 1996, str. II-1961.

nobene od nedopustnih omejitev iz člena 4 Uredbe o splošni vertikalni skupinski izjemi in člena 5 Uredbe o skupinski izjemi za motorna vozila ter nobene od izključenih omejitev iz člena 5 Uredbe o splošni vertikalni skupinski izjemi.

(47) Tri nedopustne omejitve iz Uredbe o splošni vertikalni skupinski izjemi se nanašajo posebej na selektivno distribucijo. V členu 4(b) je kot nedopustna opredeljena omejitev ozemlja ali strank, na katerem oziroma katerim kupec, ki je pogodbeni stranka sporazuma, lahko prodaja pogodbeno blago ali storitve, razen omejitve prodaje, ki jo člani sistema selektivne distribucije naložijo nepooblaščenim distributerjem na trgih, na katerih tak sistem deluje. Člen 4(c) opredeljuje za nedopustne sporazume, s katerimi se članom sistema selektivne distribucije, dejavnim na ravni trgovine na drobno, omejuje aktivna ali pasivna prodaja končnim uporabnikom, ne da bi to posegalo v možnost prepovedi članu sistema, da posluje iz nepooblaščenih poslovnih enot, medtem ko se člen 4(d) nanaša na omejitve navzkrižnih dobav med distributerji v okviru sistema selektivne distribucije, vključno med distributerji, ki delujejo na različnih ravneh trgovanja. Te tri nedopustne omejitve so posebno pomembne za distribucijo motornih vozil.

(48) Notranji trg potrošnikom omogoča, da kupujejo motorna vozila v drugih državah članicah in izkoristijo razlike v ceni med njimi, Komisija pa meni, da je zaščita vzporedne trgovine v tem sektorju pomemben cilj v zvezi s konkurenco. Možnost potrošnikov, da kupujejo blago v drugih državah članicah, je zaradi velike vrednosti tega blaga in neposrednih koristi v obliki nižjih cen, ki jih plačajo potrošniki, ki kupujejo motorna vozila drugje v Uniji, pri motornih vozilih še zlasti pomembna. Komisijo zato skrbi, da sporazumi o distribuciji ne bi omejili vzporedne trgovine, saj ni možno pričakovati, da bi to zadostilo pogojem določenim v členu 101(3) Pogodbe⁽¹⁾.

(49) Komisija je sprožila več postopkov zoper proizvajalce motornih vozil zaradi oviranja take trgovine, evropska sodišča pa so njene odločbe večinoma potrdila⁽²⁾. Izkušnje

⁽¹⁾ Stališče, da omejitve čezmejne trgovine lahko škodijo potrošnikom, je bilo potrjeno v sodbi Sodišča v zadevi C-551/03 P, *General Motors*, ZOdL 2006, str. 1, točki 67 in 68; zadevi C-338/00 P, *Volkswagen* proti *Komisiji*, [2003] Recueil I-9189, točki 44 in 49, ter zadevi T-450/05, *Peugeot* proti *Komisiji*, sodba z dne 9. julij 2009, še ni objavljeno, točke 46–49.

⁽²⁾ Odločba Komisije 98/273/ES z dne 28. januarja 1998 v zadevi IV/35.733 – VW, Odločba Komisije 2001/146/ES z dne 20. septembra 2000 v zadevi COMP/36.653 – Opel, UL L 59, 28.2.2001, str. 1, Odločba Komisije 2002/758/ES z dne 10. oktobra 2001 v zadevi COMP/36.264 – Mercedes-Benz, UL L 257, 25.9.2002, str. 1, Odločba Komisije 2006/431/ES z dne 5. oktobra 2005 v zadevah F-2/36.623/36.820/37.275 – SEP in drugi proti Peugeot SA.

kažejo, da imajo lahko omejitve vzporedne trgovine več oblik. Dobavitelj lahko na primer izvaja pritisk na distributerje, jim grozi z odpovedjo pogodbe, ne plačuje premij, ne spoštuje garancij motornih vozil, ki jih uvozi potrošnik ali se navzkrižno dobavljajo med distributerji v različnih državah članicah, ali pusti distributerja bistveno dlje čakati na dobavo identičnega motornega vozila, če je zadevni potrošnik državljan druge države članice.

(50) Poseben primer posrednih omejitev vzporedne trgovine nastane, ko distributer ne more pridobiti novih motornih vozil z ustreznimi specifikacijami, potrebnimi za čezmejno prodajo. V teh posebnih okoliščinah je lahko ugodnost skupinske izjeme odvisna od tega, ali dobavitelj svojim distributerjem zagotovi motorna vozila s specifikacijami, povsem enakimi specifikacijam motornih vozil, ki so naprodaj v drugih državah članicah, za prodajo potrošnikom iz teh držav (tako imenovana „klavzula o razpoložljivosti“)⁽³⁾.

(51) Za namene uporabe uredb o skupinskih izjemah in zlasti v zvezi z uporabo člena 4(c) Uredbe o splošni vertikalni skupinski izjemi pojem „končni uporabniki“ vključuje lizinski družbe. To zlasti pomeni, da distributerjem v selektivnih distribucijskih sistemih ni mogoče preprečiti prodaje novih vozil lizinskim družbam po njihovi izbiri. Vendar lahko dobavitelj, ki uporablja selektivno distribucijo, svojim distributerjem prepreči prodajo novih motornih vozil lizinskim družbam, če obstaja preverljivo tveganje, da jih bodo te družbe še nova preprodala. Dobavitelj od trgovca tako lahko zahteva, da pred prodajo določenemu podjetju preveri veljavne splošne lizinske pogoje in tako potrdi, da je zadevna družba zares lizinska družba in ne nepooblaščen prodajalec. Vendar pa bi se obveznost trgovca, da dobavitelju pred prodajo motornega vozila lizinski družbi zagotovi kopijo vsake lizinske pogodbe, lahko štela za posredno omejevanje prodaje.

(52) Pojem „končni uporabniki“ vključuje tudi potrošnike, ki nakup opravijo preko posrednika. Posrednik je posameznik ali podjetje, ki za imenovanega potrošnika kupi novo motorno vozilo, ne da bi bil član distribucijske mreže. Ti izvajalci imajo pomembno vlogo v sektorju motornih vozil, zlasti ko potrošnikom omogočajo lažji nakup motornih vozil v drugih državah članicah. Dokaz statusa posrednika je treba praviloma izkazati z javnim pooblastilom, pridobljenim pred transakcijo, ki vključuje ime in naslov potrošnika. Uporaba interneta kot sredstva

⁽³⁾ Združeni zadevi 25 in 26/84 *Ford – Werke AG in Ford of Europe Inc.* proti *Komisiji Evropskih skupnosti*, [1985], Recueil 2725.

za privabljanje strank v zvezi z določenim naborom motornih vozil in zbiranje njihovih elektronskih pooblastil ne vpliva na status posrednika. Posrednike je treba razlikovati od neodvisnih preprodajalcev, ki kupijo motorna vozila za preprodajo in ne delujejo v imenu navedenih potrošnikov. Neodvisni preprodajalci se za namene uredb o skupinskih izjemah ne smejo šteti za končne uporabnike.

(ii) *Ocena selektivne distribucije, ki ne spada na področje uporabe uredb o skupinskih izjemah*

- (53) Kot je pojasnjeno v odstavku 175 splošnih vertikalnih smernic, so mogoča tveganja za konkurenco, ki jih povzroči selektivna distribucija, zmanjšanje konkurence znotraj ene blagovne znamke ter – zlasti v primeru kumulativnega učinka – izključitev nekaterih vrst distributerjev in lažje dogovarjanje med dobavitelji ali kupci.
- (54) Za oceno mogočih protikonkurenčnih učinkov selektivne distribucije na podlagi člena 101(1) Pogodbe je treba razlikovati med izključno kakovostno selektivno distribucijo in količinsko selektivno distribucijo. Kot je poudarjeno v odstavku 43, kakovostna selektivna distribucija običajno ni zajeta v členu 101(1) Pogodbe.
- (55) Dejstvo, da mreža sporazumov ni upravičena do skupinske izjeme, ker tržni delež ene ali več pogodbenih strank presega 30-odstotni prag za izjemo, ne pomeni, da so taki sporazumi nezakoniti. Namesto tega jih morajo pogodbene stranke posamično analizirati in preveriti, ali spadajo na področje uporabe člena 101(1) Pogodbe, in če spadajo, ali so kljub temu upravičeni do izjeme iz člena 101(3) Pogodbe.
- (56) V zvezi s posebnostmi distribucije novih motornih vozil, kakovostna selektivna distribucija na splošno zadosti pogojem določenim v členu 101(3) Pogodbe, če tržni deleži pogodbenih strank ne presegajo 40 %. Vendar se morajo pogodbene stranke takih sporazumov zavedati, da obstoj posebnih standardov selekcije lahko vpliva na to, ali njihovi sporazumi zadostijo pogojem določenim v členu 101(3) Pogodbe. Čeprav na primer uporaba klavzul o lokaciji v sporazumih o selektivni distribuciji za nova motorna vozila, to je sporazumih, ki vsebujejo prepoved članu selektivnega distribucijskega sistema, da posluje iz neavtorizirane poslovne enote, ponavadi prispeva k večji učinkovitosti z učinkovitejšo logistiko in predvidljivejšo pokritostjo mreže, pa lahko nad temi ugodnostmi prevladajo slabosti, če je tržni delež dobavitelja zelo velik, v teh okoliščinah pa take klavzule morda niso upravičene do izjeme iz člena 101(3) Pogodbe.

(57) Posebna vprašanja se pojavljajo tudi v zvezi s posamično oceno selektivne distribucije pri pooblaščenih serviserjih. Če obstaja trg ⁽¹⁾ za storitve popravil in vzdrževanja, ki je ločen od trga prodaje novih motornih vozil, se ta trg šteje za povezanega z blagovnimi znamkami. Na tem trgu so glavni vir konkurence konkurenčni odnosi med neodvisnimi serviserji in pooblaščenimi serviserji zadevne blagovne znamke.

(58) Neodvisni serviserji zlasti zagotavljajo bistven konkurenčni pritisk, saj se njihovi poslovni modeli in povezani stroški poslovanja razlikujejo od tistih v pooblaščenih mrežah. Poleg tega imajo za razliko od pooblaščenih serviserjev, ki v veliki meri uporabljajo dele, opremljene z blagovno znamko proizvajalca vozil, neodvisne servisne delavnice na splošno bolj prost dostop do drugih blagovnih znamk, kar lastniku motornega vozila omogoča izbiro med konkurenčnimi deli. Glede na to, da se velika večina popravil novejših motornih vozil trenutno opravlja pri pooblaščenih servisnih delavnicah, je poleg tega pomembno, da konkurenca med pooblaščenimi serviserji ostane učinkovita, kar je mogoče doseči samo, če dostop do mrež ostane odprt za nove ponudnike.

(59) Novi pravni okvir Komisiji in nacionalnim organom za konkurenco omogoča lažjo zaščito konkurence med neodvisnimi servisnimi delavnicami in pooblaščenimi serviserji ter med člani posamezne mreže pooblaščenih serviserjev. Zlasti zmanjšanje mejnega tržnega deleža za izjemo kakovostne selektivne distribucije s 100 % na 30 % širi področje, na katerem lahko ukrepajo organi za konkurenco.

(60) Pri oceni konkurenčnega učinka vertikalnih sporazumov na poprodajnih trgih motornih vozil se morajo pogodbene stranke zato zavedati odločenosti Komisije, da ohrani konkurenco tako med člani pooblaščenih servisnih mrež kot med temi člani in neodvisnimi serviserji. V ta namen je treba posebno pozornost nameniti trem posebnim vrstam

⁽¹⁾ V nekaterih okoliščinah se lahko opredeli sistemski trg, ki vključuje motorna vozila in rezervne dele skupaj, pri čemer se med drugim upošteva življenjsko dobo motornega vozila ter preference in nakupovalne navade uporabnikov. Glej obvestilo Komisije o določitvi zadevnega trga za namen uporabe zakonodaje Skupnosti o konkurenci, UL C 372, 9.12.1997, str. 5, odst. 56. Pomemben dejavnik je, ali bistveni delež kupcev pri svoji izbiri upošteva stroške motornega vozila, ki nastanejo v njegovi življenjski dobi. Nakupovalne navade kupcev tovornjakov, ki kupijo in upravljajo večje število vozil ter ob nakupu motornega vozila upoštevajo stroške vzdrževanja, in kupcev posameznih motornih vozil, so si lahko na primer bistveno različne. Pomemben dejavnik je tudi obstoj in relativni položaj dobaviteljev delov, serviserjev in/ali distributerjev delov, ki na poprodajnem trgu delujejo neodvisno od proizvajalcev motornih vozil. V večini primerov obstaja poprodajni trg, povezan z blagovno znamko, zlasti ker so kupci fizične osebe ali mala in srednje velika podjetja, ki ločeno kupujejo motorna vozila in poprodajne storitve ter nimajo sistematičnega dostopa do podatkov, ki bi jim omogočali vneprejšnjo oceno celotnih stroškov lastništva motornih vozil.

ravnanj, ki lahko omejujejo tako konkurenco, in sicer preprečevanju dostopa neodvisnim serviserjem do tehničnih informacij, zlorabi zakonitih in/ali razširjenih garancij za izključitev neodvisnih serviserjev ali pogojevanju dostopa do pooblaščenih mrež serviserjev z nekakovostnimi merili.

- (61) Naslednji trije pododdelki se sicer nanašajo posebej na selektivno distribucijo, vendar bi enaki učinki izključevanja konkurence lahko izvirali tudi iz drugih vrst vertikalnih sporazumov, ki neposredno ali posredno omejujejo število partnerjev serviserjev, pogodbeno povezanih s proizvajalcem motornih vozil.

Dostop neodvisnih izvajalcev do tehničnih informacij

- (62) Čeprav se na splošno šteje, da izključno kakovostna selektivna distribucija zaradi pomanjkanja protikonkurenčnih učinkov⁽¹⁾ ne spada na področje uporabe člena 101(1) Pogodbe, pa so sporazumi o kakovostni selektivni distribuciji, sklenjeni s pooblaščenimi serviserji in/ali distributerji rezervnih delov, lahko zajeti v člen 101(1) Pogodbe, če na podlagi teh sporazumov ena od pogodbenih strank ravna na način, ki izključuje neodvisne operaterje s trga, na primer z nezagotavljanjem tehničnih informacij o popravilih in vzdrževanju tem operaterjem. V tem okviru pojem neodvisnih izvajalcev vključuje neodvisne serviserje, proizvajalce in distributerje rezervnih delov, proizvajalce servisne opreme ali orodij, izdajatelje tehničnih informacij, avtomobilске klube, izvajalce pomoči na cesti, izvajalce, ki ponujajo storitve pregledovanja in preizkušanja ter izvajalce ki ponujajo usposabljanje za serviserje.

- (63) Dobavitelji svojim pooblaščenim serviserjem zagotavljajo vse tehnične informacije, potrebne za izvajanje popravil in vzdrževanja na motornih vozilih njihove blagovne znamke, in so pogosto edine družbe, ki lahko serviserjem zagotovijo vse tehnične informacije, potrebne v zvezi z zadevnimi blagovnimi znamkami. Če dobavitelj v takih okoliščinah neodvisnim izvajalcem ne zagotovi ustreznega dostopa do tehničnih informacij o popravilih in vzdrževanju, značilnih za blagovno znamko, bi se lahko okrepili mogoči negativni učinki, ki izhajajo iz njegovih sporazumov s pooblaščenimi serviserji in/ali distributerji delov,

⁽¹⁾ Kot je poudarjeno v odstavku 54 zgoraj, to na splošno velja na trgih popravil in vzdrževanja, če neodvisni serviserji potrošnikom zagotavljajo nadomestni kanal za vzdrževanje njihovih motornih vozil.

zaradi česar bi ti sporazumi spadali na področje uporabe člena 101(1) Pogodbe.

- (64) Poleg tega bi lahko nezadosten dostop do potrebnih tehničnih informacij oslabil tržni položaj neodvisnih izvajalcev, kar bi povzročilo škodo potrošnikom v smislu precejšnjega zmanjšanja izbire rezervnih delov, višjih cen storitev popraviljanja in vzdrževanja, manjše izbire servisnih delavnic in mogočih težav z varnostjo. V teh okoliščinah učinkovitost, za katero bi bilo običajno mogoče pričakovati, da bo izhajala iz sporazumov o pooblaščenih popravilih in distribuciji rezervnih delov, ne bi izničila teh protikonkurenčnih učinkov, zadevni sporazumi pa zato ne bi zadostili pogojem, določenim v členu 101(3) Pogodbe.

- (65) Uredba (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil⁽²⁾ in Uredba Komisije (ES) št. 692/2008 z dne 18. julija 2008 o izvajanju in spremembi Uredbe (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil⁽³⁾ določata sistem razširjanja informacij o popravilih in vzdrževanju v zvezi z osebnimi vozili, ki se dajo na trg po 1. septembru 2009. Uredba (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o homologaciji motornih vozil in motorjev glede na emisije iz težkih vozil (Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil⁽⁴⁾ in iz nje izhajajoči izvedbeni ukrepi določajo tak sistem za gospodarska vozila, dana na trg po 1. januarju 2013. Komisija bo pri oceni primerov, kjer obstaja sum zadržanja informacij o popravilu in vzdrževanju v zvezi z motornimi vozili, trženimi pred navedenima datuma, upoštevala ti uredbi. Pri proučevanju, ali bi zadržanje določene informacije lahko privedlo do tega, da bi zadevni sporazumi spadali na področje uporabe člena 101(1) Pogodbe, je treba upoštevati več dejavnikov, vključno z naslednjimi:

- (a) ali je zadevna informacija tehnična informacija ali informacija druge vrste, na primer tržna informacija⁽⁵⁾, ki se lahko legitimno zadrži;

⁽²⁾ UL L 171, 29.6.2007, str. 1.

⁽³⁾ UL L 199, 28.7.2008, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 188, 18.7.2009, str. 1.

⁽⁵⁾ Tržno informacijo je mogoče opisati kot informacijo, ki se uporablja pri opravljanju dejavnosti popraviljanja in vzdrževanja, vendar ni potrebna za popraviljanje ali vzdrževanje motornih vozil. Mednje spadajo na primer programske rešitve za izdajanje računov ali informacije o urnih postavkah, ki se uporabljajo v pooblaščenih mrežih.

- (b) ali bi zadržanje zadevnetehnične informacije bistveno vplivalo na zmožnost neodvisnih izvajalcev, da opravljajo svoje naloge, in omejilo konkurenco na trgu;
- (c) ali je zadevna tehnična informacija dana na voljo članom zadevne pooblaščenke servisne mreže; če je v kakršni koli obliki dana na voljo pooblaščenim mreži, jo je treba na nediskriminacijski podlagi dati na voljo tudi neodvisnim izvajalcem;
- (d) ali se bo zadevna tehnična informacija na koncu ⁽¹⁾ uporabljala za popravilo in vzdrževanje motornih vozil ali za drug namen ⁽²⁾, na primer za proizvodnjo rezervnih delov ali orodij.
- (66) Tehnološki napredek pomeni, da je pojem tehničnih informacij spremenljiv. Posebni primeri tehničnih informacij trenutno vključujejo programsko opremo, kode napak in druge parametre, vključno s posodobitvami, ki so potrebne za delo na elektronskih krmilnih enotah za vzpostavitev ali obnovitev nastavitvev, ki jih priporoča proizvajalec, identifikacijske številke motornih vozil ali druge metode identifikacije motornih vozil, kataloge rezervnih delov, postopke popraviljanja in vzdrževanja, delovne rešitve, ki so posledica praktičnih izkušenj in se nanašajo na težave, ki običajno prizadenejo določen model ali serijo, in pozive kupcem k vračilu vozil ter druga obvestila, v katerih so opredeljena popravila, ki se lahko brezplačno opravijo znotraj pooblaščenke servisne mreže. Za tehnične informacije se štejejo tudi kode delov in vse druge informacije, ki so potrebne za določitev ustreznega rezervnega dela za vgradnjo v posamezno motorno vozilo (to je del, ki bi ga za popravilo zadevnega motornega vozila proizvajalec vozil na splošno dobavil članom svojih pooblaščenih servisnih mrež) ⁽³⁾. Sezname postavk iz člena 6(2) Uredbe (ES) št. 715/2007 in Uredbe (ES) št. 595/2009 je treba uporabljati tudi kot navodilo glede tega, kaj Komisija šteje za tehnične informacije za namene uporabe člena 101 Pogodbe.

- (67) Način zagotavljanja tehničnih informacij je prav tako pomemben za ocenjevanje skladnosti sporazumov o

⁽¹⁾ Kot so informacije, predložene založnikom, ki se znova posredujejo servisierjem motornih vozil.

⁽²⁾ Treba je šteti, da se informacija, ki se uporablja za pritrnitev dela ali uporabo orodja za motorno vozilo, uporablja za popravilo in vzdrževanje, med tem ko informacij glede oblike, proizvodnega procesa ali uporabljenih materialov za proizvodnjo rezervnega dela treba ni šteti za spadajoče v to kategorijo in se zato lahko zadržijo.

⁽³⁾ Neodvisni izvajalec mora imeti dostop do teh informacij tudi brez nakupa zadevnega rezervnega dela.

pooblaščenem servisiranju s členom 101 Pogodbe. Dostop je treba omogočiti na zahtevo in brez nepotrebnega odlaganja; informacije je treba zagotoviti v uporabni obliki, njihova cena pa ne sme odvracati od dostopa do njih z neupoštevanjem obsega, v katerem neodvisni izvajalec uporablja te informacije. Od dobavitelja motornih vozil je treba zahtevati, naj neodvisnim izvajalcem omogoči dostop do tehničnih informacij o novih motornih vozilih hkrati s pooblaščenimi servisierji in da neodvisnih izvajalcev ne sme zavezovati k nakupu obsežnejših informacij, kakor jih potrebujejo za opravljanje zadevnega dela. Vendar pa člen 101 Pogodbe dobavitelja ne zavezuje k zagotavljanju tehničnih informacij v standardizirani obliki ali prek opredeljenega tehničnega sistema, na primer z upoštevanjem standardov CEN/ISO in standardizirane oblike OASIS kot predvidevata Uredba (ES) 715/2007 in Uredba Komisije (ES) št. 295/2009 z dne 18. marca 2009 o uvrstitvi nekaterega blaga v kombinirano nomenklaturu ⁽⁴⁾.

- (68) Zgornji premisleki se nanašajo tudi na razpoložljivost orodij in usposabljanja za neodvisne izvajalce. V tej zvezi „orodja“ vključujejo elektronska diagnostična in druga orodja za popravila, vključno s povezano programsko opremo in njenimi rednimi posodobitvami ter poprodajnimi storitvami za takšna orodja.

Zloraba garancij

- (69) Kakovostni selektivni distribucijski sporazumi lahko prav tako spadajo na področje uporabe člena 101(1) Pogodbe, če dobavitelj in člani njegove pooblaščenke mreže popravila na nekaterih kategorijah motornih vozil eksplicitno ali implicitno omeji na člane pooblaščenke mreže. Do tega lahko na primer pride, če se garancijo proizvajalca kupcu, ki je bodisi osnovna bodisi razširjena, pogojuje s tem, da mora končni uporabnik vsa servisna in vzdrževalna dela, ki niso zajeta v garanciji, opraviti v okviru pooblaščenih servisnih mrež. Enako velja za garancijske pogoje, ki zahtevajo uporabo rezervnih delov proizvajalčeve blagovne znamke za menjave, za katere ne velja garancija. Prav tako se zdi dvomljivo, da bi sporazumi o selektivni distribuciji, ki vključujejo takšne prakse, potrošnikom lahko prinesli koristi na tak način, da bi bili zadevni sporazumi upravičeni do izjeme iz člena 101(3) Pogodbe. Če pa dobavitelj upravičeno neče spoštovati garancijskega zahtevka, ker so okoliščine, ki so privedle do zadevnega zahtevka, vzročno povezane z nezmožnostjo servisierja, da pravilno opravi določeno popravilo ali vzdrževanje, oziroma z uporabo rezervnih delov slabše kakovosti, to ne bo vplivalo na skladnost njegovih sporazumov o servisiranju s pravili o konkurenci.

⁽⁴⁾ UL L 95, 9.4.2009, str. 7.

Dostop do mrež pooblaščenih serviserjev

- (70) Konkurenca med pooblaščenimi in neodvisnimi serviserji ni edina oblika konkurence, ki jo je treba upoštevati pri analizi skladnosti sporazumov o pooblaščenem servisiranju s členom 101 Pogodbe. Pogodbene stranke morajo oceniti tudi obseg, v katerem si lahko pooblašчени serviserji v zadevni mreži konkurirajo. Eden najpomembnejših dejavnikov, ki spodbujajo to konkurenco, se nanaša na pogoje dostopa do mreže, oblikovane na podlagi standardnih sporazumov za pooblaščene serviserje. Zaradi na splošno močne tržne vloge mrež pooblaščenih serviserjev, njihovega posebnega pomena za lastnike novejših motornih vozil in dejstva, da potrošniki niso pripravljeni potovati daleč za popravilo svojih avtomobilov, je po mnenju Komisije pomembno, da je dostop do pooblaščenih servisnih mrež na splošno odprt vsem podjetjem, ki izpolnjujejo opredeljena merila kakovosti. Če se bo za izbor kandidatov uporabljala količinska selekcija, bo sporazum verjetno spadal na področje uporabe člena 101(1) Pogodbe.
- (71) Poseben primer se pojavi, ko morajo pooblašчени serviserji na podlagi sporazumov prodajati tudi nova motorna

vozila. Taki sporazumi verjetno spadajo na področje uporabe člena 101(1) Pogodbe, saj zadevna obveznost ni potrebna zaradi narave pogodbenih storitev. Poleg tega v zvezi z uveljavljeno blagovno znamko sporazumi, ki vsebujejo tako obveznost, običajno ne bi bili upravičeni do izjeme iz člena 101(3) Pogodbe, saj bi bil učinek resna omejitev dostopa do pooblaščene servisne mreže, kar bi zmanjšalo konkurenco, obenem pa potrošnikom ne bi prineslo ustreznih koristi. Vendar bi morda v nekaterih primerih dobavitelj, ki želi vpeljati blagovno znamko na poseben geografski trg, sprva težko pritegnil distributerje, ki bi bili pripravljeni izvesti potrebna vlaganja, ne da bi bili prepričani, da se ne bodo spopadali s konkurenco „samostojnih“ pooblaščenih serviserjev, ki se poskušajo neupravičeno okoristiti s temi začetnimi vlaganji. V teh okoliščinah bi pogodbeni povezava teh dveh dejavnosti za omejeno obdobje spodbudno vplivala na konkurenco na trgu prodaje motornih vozil, saj bi omogočila uvedbo nove blagovne znamke na trg, pri čemer ne bi vplivala na mogoči trg popravil, povezan z blagovno znamko, ki sploh ne bi obstajal, če motornih vozil ne bi bilo mogoče prodajati. Zato ni verjetno, da bi zadevni sporazumi spadali na področje uporabe člena 101(1) Pogodbe.

INFORMACIJE DRŽAV ČLANIC

Podatki, ki so jih predložile države članice o državni pomoči, dodeljeni na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 736/2008 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe za državne pomoči malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov

(Besedilo velja za EGP)

(2010/C 138/06)

Št. pomoči: XF 14/09

Navesti uporabljene člene: člen 17 – Pomoč za skupne dejavnosti

Država članica: Francija

Zadevna dejavnost: akvakultura, ribogojstvo

Regija/organ, ki dodeli pomoč: Francoska država, ki jo zastopa minister za kmetijstvo in ribištvo

Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč:

Naziv: Pomoč združenju Groupement de Défense Sanitaire Aquacole d'Aquitaine (GDSAA) na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 736/2008 z dne 22. julija 2008 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe za državne pomoči malim in srednje velikim podjetjem, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov

Ministère de l'agriculture et de la pêche

Direction des pêches maritimes et de l'aquaculture
Bureau de la pisciculture et de la pêche continentale
3 place de Fontenoy
75007 Paris
FRANCE

Pravna podlaga: Contrat de Projets État-Région (CPER) Aquitaine 2007–2013

Spletni naslov, na katerem je na voljo celotno besedilo sheme oziroma merila in pogoji, na podlagi katerih se dodeli *ad hoc* pomoč zunaj sheme pomoči:

Načrtovani letni izdatki po shemi ali skupni znesek dodeljene *ad hoc* pomoči: 147 900 EUR

<http://www.aquitaine.pref.gouv.fr>

Največja intenzivnost pomoči: 60 %

Začetek veljavnosti: 1. avgust 2009

ali

Trajanje sheme ali dodeljene individualne pomoči (do največ 30. junija 2014). Navesti: Rok za predložitev zahtevka za izplačilo preostalega zneska pomoči je 30. junij 2012.

<http://www.aquitaine.fr>

Cilj pomoči: Ohraniti visoko zdravstveno in okoljsko stanje akvakulture v Akvitaniji. Skupne dejavnosti GDSAA se izvajajo v korist vseh, ki se v regiji ukvarjajo z akvakulturo.

Utemeljitev: pomoč, določena v okviru Contrat de projets État-Région (CPER), omogoča financiranje predvidene dejavnosti brez udeležbe Evropskega sklada za ribištvo.

Izvleček iz odločbe o začetku postopka prenehanja banke Banco Privado Português, S.A. v skladu s členom 9 Direktive 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij

(Objava v skladu s členom 13 navedene direktive in členom 21 Uredbe z zakonsko močjo št. 199/2006 z dne 25. oktobra 2006)

(2010/C 138/07)

Banka Portugalske (Banco de Portugal), upravni organ, ki je pristojen za prenehanje kreditnih institucij v smislu šeste alineje člena 2 Direktive 2001/24/ES je 15. aprila 2010 v skladu s členom 23 Splošnih pravil o kreditnih institucijah in finančnih družbah (*Regime Geral das Instituições de Crédito e Sociedades Financeiras*), odobrenih z Uredbo z zakonsko močjo št. 298/92 z dne 31. decembra 1992, in ob upoštevanju določb člena 152 in člena 22(1)(f) iste uredbe z zakonsko močjo, sklenila, da banki Banco Privado Português S.A. odvzame dovoljenje za opravljanje dejavnosti, saj je ugotovila da ta institucija ni uspela izvesti dokapitalizacije in sanacije, zahtevanih v okviru izrednih ukrepov reorganizacije, ki jih je sprejela Banco de Portugal. V skladu z zakonom se na podlagi odločbe izvedeta likvidacija in prenehanje Banco Privado Português, S.A.

Odločeno je bilo tudi, da bo dovoljenje za opravljanje dejavnosti Banco Privado Português, SA. zlasti za namene člena 5(3) uredbe z zakonsko močjo 199/2006 z dne 25. oktobra 2006 prenehalo veljati 16. aprila 2010 ob 12:00.

Proti zgornji odločbi je mogoče v 90-ih dneh od uradnega obvestila ali objave tega obvestila pri Upravnem sodišču okrožja Lizbona, Rua Filipe Folque, n.º 12-A, 1.º, Lizbona, PORTUGAL, vložiti pravno sredstvo za sprožitev upravnega postopka.

Sekretar odbora

Paulo Ernesto CARVALHO AMORIM

V

(Objave)

UPRAVNI POSTOPKI

EVROPSKA KOMISIJA

RAZPIS ZA ZBIRANJE PREDLOGOV – EACEA/14/10

Program sodelovanja na področju izobraževanja ICI

Sodelovanje v visokošolskem izobraževanju in usposabljanju med Evropsko unijo in Avstralijo ter Evropsko unijo in Republiko Korejo

Razpis za zbiranje predlogov 2010 za skupne projekte mobilnosti (JMP) in projekte skupnih študijskih programov (JDP)

(2010/C 138/08)

1. Cilji in opis

Splošni cilj razpisa je krepitev vzajemnega razumevanja med narodi EU in partnerskimi državami, vključno s poglobitvijo poznavanja njihovih jezikov, kultur in institucij, ter izboljšanje kakovosti visokošolskega izobraževanja in usposabljanja s spodbujanjem uravnoveženih partnerstev med institucijami za visokošolsko izobraževanje in usposabljanje v Evropi in partnerskih državah.

2. Upravičeni prosilci

Vlogo za dodelitev dotacije v okviru tega razpisa lahko predložijo visokošolske izobraževalne institucije, institucije za usposabljanje in konzorciji visokošolskih izobraževalnih institucij in/ali institucij za usposabljanje.

Upravičeni prosilci morajo biti iz ene od partnerskih držav in iz ene od 27 držav članic Evropske unije. Letos je program osredotočen na sodelovanje z Avstralijo in Republiko Korejo.

3. Upravičene dejavnosti

V tem razpisu sta zajeti dve dejavnosti, in sicer skupni projekti mobilnosti in projekti skupnih študijskih programov.

Podpora skupnim projektom mobilnosti (Joint Mobility Projects, JMP) je namenjena konzorcijem institucij visokošolskega izobraževanja ter usposabljanja iz EU in partnerske države za izvajanje skupnih študijskih programov in programov usposabljanja ter mobilnosti študentov in predavateljev. Podpora vključuje pavšalno financiranje za administracijo, štipendije za študente in člane akademskega in administrativnega osebja. Konzorcij, ki se prijavlja na razpis ICI-ECP s projektom Skupna mobilnost, mora vključevati vsaj tri visokošolske izobraževalne institucije in/ali institucije za usposabljanje iz treh različnih držav članic Evropske unije in vsaj dve taki instituciji iz partnerske države. Projekti JMP trajajo največ 36 mesecev.

Podpora projektom skupnih študijskih programov (Joint Degree Projects, JDP) je namenjena za razvoj in izvajanje programov za pridobitev dvojne ali skupne diplome. Podpora vključuje pavšalno financiranje za razvojno delo in administracijo, štipendije za študente in člane akademskega in administrativnega osebja. Konzorcij, ki se prijavlja na razpis ICI-ECP s projektom skupnega študijskega programa, mora vključevati vsaj dve visokošolski izobraževalni instituciji in/ali instituciji za usposabljanje iz dveh različnih držav članic Evropske unije in vsaj dve instituciji iz partnerske države. Projekti JDP trajajo največ 48 mesecev.

Začetek dejavnosti je načrtovan v novembru 2010.

4. Merila za dodelitev

Za oceno splošne kakovosti predlogov, ki so upravičeni do sodelovanja v tem razpisu, bodo uporabljena naslednja merila kakovosti:

Pomembnost projekta za odnose med EU in partnerskimi državami (predstavlja 25 % skupnih točk) bo določena na podlagi:

- (a) ustreznosti predloga glede na cilje razpisa;
- (b) dodane vrednosti študijskega programa v predlagani znanstveni disciplini in poklicu z vidika odnosov med EU in partnersko državo.

Prispevek h kakovosti in odličnosti (predstavlja 25 % skupnih točk) bo določen na podlagi:

- (a) potencialnega prispevka projekta h kakovosti izobraževanja, odličnosti in inovacijam;
- (b) pomembnosti projekta pri izboljšanju metod poučevanja in možnosti študentov za nadaljnji študij/njihovih poklicnih možnosti;
- (c) obsega opredelitve sistema za nadzor akademske kakovosti in njegove učinkovitosti pri zagotavljanju prispevka k akademski odličnosti.

Kakovost izvajanja projekta (predstavlja 50 % skupnih točk) bo določena na podlagi:

- (a) dobro opredeljenih mehanizmov sodelovanja in administrativne strukture delujočih partnerstev;
- (b) uravnoteženosti integracije sheme mobilnosti in/ali študijskih programov med partnerskimi institucijami; uravnoteženosti predlaganih mobilnostnih tokov;
- (c) zanesljivosti mehanizmov za izbiro prijav študentov na podlagi preglednosti, enakosti in načela preteklih dosežkov, in splošnih standardov za skupno prijavo, uvrstitev v izbor in postopek testiranja, dogovorjenih v partnerstvu;
- (d) zanesljivosti in jasnosti ureditve o akademskih kreditnih točkah in prenosu kreditnih točk ter združljivosti te ureditve z ETCS;
- (e) kakovosti virov, ki so na voljo za gostitev tujih študentov in akademskega osebja;
- (f) kakovosti jezikovnega načrta;
- (g) kakovosti sistema spremljanja in ocenjevalnega načrta;
- (h) kakovosti dejavnosti širjenja rezultatov in
- (i) kakovosti razvojnega in trajnostnega načrta.

5. Proračun

Razpoložljiva proračunska sredstva znašajo približno 2,45 milijona EUR. Partnerske države bodo zagotovile primerljivo količino finančnih sredstev v skladu s pravili, ki veljajo za vsako od teh držav. Pričakuje se, da bodo v letu 2010 financirani trije do štirje projekti EU–Avstralija in trije do štirje projekti EU–Republika Koreja, od katerih bosta po načrtih vsaj dva projekta skupnih študijskih programov.

Finančni prispevek EU bo znašal največ 465 000 EUR za štiriletni projekt skupnih študijskih programov, 232 500 EUR za triletni skupni projekt mobilnosti s tremi institucijami EU in 310 000 EUR za triletni skupni projekt mobilnosti s štirimi ali več institucijami EU.

6. Rok za oddajo prijav

Prijave je treba poslati tako Evropski uniji kot izvajalskim institucijam v Avstraliji (avstralskemu ministrstvu za izobraževanje, DEEWR) in Republiki Koreji (ministrstvu za izobraževanje, znanost in tehnologijo, MEST).

Prijave v imenu vodilne institucije EU je treba poslati Izvajalski agenciji za izobraževanje, avdiovizualno področje in kulturo najpozneje do **6. septembra 2010**. Prijave s poznejšim datumom oddaje ne bodo upoštevane. Prijave je treba poslati na naslednji naslov:

The Education, Audiovisual and Culture Executive Agency
EU-ICI Call for Proposals 2010
Avenue du Bourget 1
BOUR 02/17
1140 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Prijave v imenu vodilne institucije EU je treba predložiti na ustreznem obrazcu, ki mora biti pravilno izpolnjen in opremljen z datumom, podpisati pa ga mora oseba, ki je pooblaščen za prevzemanje pravno zavezujočih obveznosti v imenu organizacije prijaviteljice.

Avstralske prijave in dokazila je treba s priporočeno pošto poslati na naslednji naslov:

Mr Steve Nerlich
Director
Research, Analysis and Europe Section (C72NB3)
Department of Education, Employment and Workplace Relations
GPO Box 9880
Canberra ACT 2601
AUSTRALIA

Korejske prijave in dokazila je treba s priporočeno pošto poslati na naslednji naslov:

ICI Education Co-operation Programme
Youngki YOON, Deputy Director
Global Human Resource Division
Ministry of Education, Science and Technology
55, Sejong-no, Jongno-gu, Seoul
REPUBLIC OF KOREA 110-760

7. Dodatne informacije

Navodila in prijavnimi obrazci so na voljo na naslednji spletni strani:

http://eacea.ec.europa.eu/extcoop/ici-ecp/index_en.htm

Prijave morajo biti predložene na predvidenem obrazcu in morajo vsebovati vse zahtevane priloge in informacije.

POSTOPKI V ZVEZI Z IZVAJANJEM POLITIKE KONKURENCE

EVROPSKA KOMISIJA

Predhodna priglasitev koncentracije**(Zadeva COMP/M.5885 – Altarea/Predica/ABP/Aldeta)****Zadeva, primerna za obravnavo po poenostavljenem postopku****(Besedilo velja za EGP)**

(2010/C 138/09)

1. Komisija je 20. maja 2010 prejela priglasitev predlagane koncentracije v skladu s členom 4 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 („Uredba“) ⁽¹⁾, s katero podjetji Altarea („Altarea“, Francija) in Predica („Predica“, Francija), ki pripadata skupini Crédit Agricole SA („GCA“) in Stichting Pensioenfonds ABP („ABP“, Nizozemska), z nakupom delnic pridobita skupni nadzor nad podjetjem Aldeta („Aldeta“, Francija) v smislu člena 3(1)(b) Uredbe Sveta.
2. Poslovne dejavnosti zadevnih podjetij so:
 - Altarea: matično podjetje skupine Altarea Cogedim, dejavno predvsem na trgu komercialnih nepremičnin v Franciji. Glavna dejavnost podjetja je, da ima v svojem imenu v lasti in upravljanju več trgovskih centrov,
 - Predica: hčerinsko podjetje skupine GCA, ki je dejavna v sektorju bančnih storitev in storitev, povezanih z zavarovanjem. Podjetje Predica ima v svojem imenu v lasti in upravljanju nepremičnine,
 - ABP: Pokojninski sklad delodajalcev in zaposlenih v nizozemski vladi ter državnem sektorju za izobraževanje na Nizozemskem. V nepremičninskem sektorju v Franciji ima svoje holdinge,
 - Aldeta: Podjetje, katerega edina dejavnost je, da ima v mestu Saint-Laurent du Var (Alpes Maritimes, Francija) v lasti in upravljanju en trgovski center z imenom „Cap 3000“.
3. Po predhodnem pregledu Komisija ugotavlja, da bi priglašena transakcija lahko spadala v področje uporabe Uredbe ES o združitvah. Vendar končna odločitev o tej točki še ni sprejeta. Na podlagi Obvestila Komisije o poenostavljenem postopku obravnave določenih koncentracij v okviru Uredbe ES o združitvah ⁽²⁾ je treba opozoriti, da je ta zadeva primerna za obravnavo po postopku, iz Obvestila.
4. Komisija zainteresirane tretje osebe poziva, naj ji predložijo svoje morebitne pripombe glede predlagane transakcije.

Komisija mora prejeti pripombe najpozneje v 10 dneh po datumu te objave. Pripombe lahko pošljete Komisiji po telefaksu (+32 22964301), po elektronski pošti na naslov COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu ali po pošti z navedbo sklicne številke COMP/M.5885 – Altarea/Predica/ABP/Aldeta na naslov:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1 (Uredba ES o združitvah).

⁽²⁾ UL C 56, 5.3.2005, str. 32 (Obvestilo o poenostavljenem postopku).

**Obvestilo, objavljeno v skladu s členom 27(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 v zadevi COMP/39.398 –
Visa MIF****(Besedilo velja za EGP)**

(2010/C 138/10)

1. UVOD

- (1) Kadar namerava Komisija sprejeti sklep, v katerem zahteva odpravo kršitve, in zadevna podjetja ponudijo zaveze, da bodo upoštevala pomisleke, ki jih je v predhodni oceni izrazila Komisija, lahko v skladu s členom 9 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 101 in 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ⁽¹⁾ Komisija odloči, da postanejo te zaveze za podjetja zavezujoče. Tak sklep se lahko sprejme za časovno omejeno obdobje z ugotovitvijo, da Komisija nima več razlogov za ukrepanje. Komisija v skladu s členom 27(4) navedene uredbe objavi kratek povzetek zadeve in glavno vsebino zavez. Zainteresirane strani lahko predložijo svoje pripombe v roku, ki ga določi Komisija.

2. POVZETEK ZADEVE

- (2) Komisija je 3. aprila 2009 sprejela obvestilo o nasprotovanju proti družbam Visa Europe Limited („Visa Europe“), Visa Inc. in Visa International Services Association.
- (3) V obvestilu o nasprotovanju, ki je predhodna ocena v smislu člena 9(1) Uredbe (ES) št. 1/2003, je pojasnjeno predhodno stališče Komisije, da je združenje evropskih bank Visa Europe z določanjem večstransko dogovorjenih medfranziznih provizij za čezmejne transakcije in transakcije na nekaterih domačih ⁽²⁾ prodajnih mestih, opravljene s potrošniškimi plačilnimi karticami VISA, VISA Electron in V PAY znotraj EGP, kršilo člen 101 PDEU in člen 53 Sporazuma EGP.
- (4) Medfranzizne provizije dejansko plača banka trgovca („pridobitelj“) banki imetnika kartice („izdajatelj“) za vsako transakcijo s plačilno kartico na prodajnem mestu. Kadar imetnik kartice pri nakupu blaga ali storitev od trgovca uporabi plačilno kartico, trgovec dejansko plača provizijo pridobitelju. Pridobitelj obdrži del te provizije (marža pridobitelja), del pripada izdajatelju (večstranska medfranzizna provizija), majhen del pa pripada upravljavcu

sheme (v tem primeru Visi). V praksi je velik del provizije, ki se zaračunava trgovcu, določen z večstransko medfranzizno provizijo.

- (5) V obvestilu o nasprotovanju so izraženi pomisleki, da je cilj in učinek večstranskih medfranziznih provizij znatno omejevanje konkurence na trgu pridobiteljev v škodo trgovcev in posredno njihovih strank. Zdi se, da so večstranske medfranzizne provizije z uvedbo pomembnega stroškovnega dejavnika, ki je skupen vsem pridobiteljem, umetno zvišale osnovo, na kateri pridobitelji določajo provizije, ki se zaračunavajo trgovcem. Večstranske medfranzizne provizije družbe Visa Europe po predhodnem stališču Komisije niso objektivno potrebne. Omejevalni učinek na trgu pridobiteljev je še dodatno okrepljen z učinkom večstranskih medfranziznih provizij na trgu omrežij in izdajateljev kot tudi z drugimi omrežnimi pravili in praksami (pravilo spoštovanja vseh kartic (Honour All Cards Rule – HACR), pravilo o nediskriminaciji, poenotenje in uporaba različnih večstranskih medfranziznih provizij za čezmejne in domače pridobitelje). Nadalje je v obvestilu o nasprotovanju navedeno, da večstranske medfranzizne provizije ne izpolnjujejo zahtev za odobritev izjeme v skladu s členom 101(3) PDEU, pri kateri gre za ustvarjanje učinkovitosti, pri čemer se potrošnikom zagotavlja pravičen delež doseženih koristi.
- (6) Obvestilo o nasprotovanju je bilo 29. maja 2009 naslovljeno tudi na Visa Inc. in Visa International Service Association, zlasti glede potencialne avtomatične uporabe njenih medregionalnih večstranskih medfranziznih provizij (tj. kolikor bi se te provizije lahko uporabljale za čezmejne ali domače transakcije s potrošniškimi karticami VISA in V PAY znotraj EGP) in glede njune vključenosti pri določanju pravila spoštovanja vseh kartic in pravila o nediskriminaciji.

3. GLAVNA VSEBINA PONUJENIH ZAVEZ

- (7) Stranke v postopku se ne strinjajo s predhodno oceno Komisije. Družba Visa Europe je kljub temu v skladu s členom 9 Uredbe (ES) št. 1/2003 ponudila zaveze, da bo upoštevala pomisleke Komisije glede konkurence na področju debetnih kartic s takojšnjim plačilom.
- (8) Zaveze so na kratko povzete v nadaljevanju in v angleškem jeziku v celoti objavljene na spletni strani Generalnega direktorata za konkurenco na naslednjem naslovu:

⁽¹⁾ UL L 1, 4.1.2003, str. 1. Z učinkom od 1. decembra 2009 sta člena 81 in 82 Pogodbe ES postala člena 101 in 102 PDEU. Določbe novih členov so vsebinsko povsem enake prejšnjima členoma. V tem obvestilu je treba sklicevanje na člena 101 in 102 PDEU razumeti kot sklicevanje na člena 81 in 82 Pogodbe ES, kadar je to ustrezno.

⁽²⁾ Visa Europe trenutno določa večstranske medfranzizne provizije za domače transakcije v devetih državah. V ostalih državah EGP jih določajo člani združenja Visa Europe.

- (9) Visa Europe se zavezuje, da bo v dveh mesecih po uradnem obvestilu o sklepu o zavezah znižala povprečne letne ponderirane večstranske medfranšizne provizije za čezmejne transakcije z njenimi potrošniškimi debetnimi karticami s takojšnjim plačilom na 20 baznih točk (0,2 %). Znižanje bo ločeno veljalo tudi v vseh državah EGP, v katerih Visa Europe neposredno določa posebne večstranske medfranšizne provizije za domače transakcije s potrošniškimi debetnimi karticami s takojšnjim plačilom, in v tistih državah EGP, kjer se uporabljajo večstranske medfranšizne provizije za čezmejne transakcije, ker drugih večstranskih medfranšiznih provizij ni.
- (10) Na podlagi študij centralnih bank več držav EGP, v katerih so se primerjali stroški kartic s stroški gotovine, je predhodno stališče Komisije, da je večstranska medfranšizna provizija, h katere uporabi v transakcijah s potrošniškimi debetnimi karticami s takojšnjim plačilom se je zavezala Visa Europe, v skladu z metodo indiferentnosti trgovcev (ali ti. „tourist test“), razvito v ekonomski literaturi⁽¹⁾. Provizija, ki prestane ta test (imenovana tudi izravnalna provizija), je določena tako, da je trgovcem vseeno, ali prejmejo kartično ali gotovinsko plačilo. Izravnava je v tem, da provizije, ki jih plačajo trgovci, niso višje od koristi, ki jim jih prinašajo kartične transakcije. Transakcijske koristi nastanejo na primer, kadar kartična plačila v primerjavi z gotovinskimi zmanjšajo stroške trgovcev (npr. ker odpadejo stroški prevoza in varovanja gotovine ali ker je skrajšan čakalni čas na blagajnah). Pod določenimi predpostavkami (npr. obseg, v katerem se provizija prenese na imetnike kartic) bo provizija zagotovila, da imetniki kartic učinkovito izbirajo med plačilnimi instrumenti. V takem primeru bo večstranska medfranšizna provizija omogočila pošiljanje pravih cenovnih signalov imetnikom kartic, ki bodo ustrezno prilagodili svoje ravnanje.
- (11) Poleg tega se Visa Europe zavezuje, da bo še naprej izvajala in izboljševala ukrepe za povečanje preglednosti, ki jih je marca 2009 uvedel njen upravni odbor. Visa Europe se zlasti zavezuje, da bo:
- ohranila prakso proti poenotenju provizij, ki se zaračunavajo trgovcem in uporabljajo za več kot en sistem plačilnih kartic ali več kot eno vrsto kartic Vise Europe, in od pridobiteljev zahtevala, da fakturirajo provizije, zaračunane trgovcem in specificirane glede na različne vrste kartic,
 - od članov Vise Europe še naprej zahtevala, da registrirajo vse večstranske medfranšizne provizije in jih uporabljajo pri čezmejnih transakcijah v obe smeri,
 - na svoji spletni strani še naprej objavljala vse medregionalne in domače večstranske medfranšizne provizije, tako da bo razvidna veljavna medfranšizna provizija za vse vrste transakcij, in od pridobiteljev zahtevala, da o objavah obveščajo trgovce,
 - zagotovila, da so komercialne kartice, izdane v EGP, popolnoma jasno prepoznavne in da jih pridobitelj ali trgovec lahko elektronsko identificira na terminalih POS z ustrezno zmogljivostjo,
 - Visa Europe je že odstopila od pravila spoštovanja vseh kartic (HACR) za kartice VISA, VISA Electron in V PAY, kar pomeni, da se trgovci lahko svobodno odločajo, da bodo sprejemali kartice VISA in/ali VISA Electron in/ali V PAY. Visa Europe ne bo spreminjala prakse v zvezi s pravilom HACR, saj to velja za transakcije z debetnimi karticami s takojšnjim plačilom. Poleg tega bo Visa Europe od pridobiteljev zahtevala, da obvestijo trgovce o tem, da smejo sprejemati kartice VISA in/ali VISA Electron in/ali V PAY in/ali kartice konkurenčnih sistemov,
 - ostala pri svojem stališču, ki trgovcem dovoljuje, da imajo lahko različne pridobitelje za transakcije z vsako posamezno vrsto plačilnih kartic v sistemu Visa Europe in/ali konkurenčnih sistemih.
- (12) Visa Europe imenuje skrbnika za spremljanje izpolnjevanja zavez. Komisija je pooblaščenca, da pred imenovanjem potrdi ali zavrne imenovanje predlaganega skrbnika.
- (13) Zaveze bodo veljavne štiri leta od dneva uradnega obvestila Vise Europe o sklepu o zavezah in vključujejo mehanizem pregledov.
- (14) Zaveze se ne nanašajo na veljavne večstranske medfranšizne provizije Vise Europe za transakcije s potrošniškimi kreditnimi karticami in debetnimi karticami z odloženim plačilom, ki bodo predmet tekoče protimonopolne preiskave, ki jo izvaja Komisija v zvezi s preteklimi večstranskimi medfranšiznimi provizijami Vise Europe za transakcije s potrošniškimi kreditnimi karticami in debetnimi karticami z odloženim plačilom. Predlagane zaveze ne vplivajo na pravico Komisije, da začne ali nadaljuje postopek v zvezi z drugimi pravili omrežja Visa, kot je pravilo spoštovanja vseh kartic, z večstranskimi medfranšiznimi provizijami Vise Europe za transakcije s komercialnimi karticami ali v zvezi z medregionalnimi večstranskimi medfranšiznimi provizijami.

⁽¹⁾ Glej Jean-Charles Rochet in Jean Tirole: „Must Take Cards and the Tourist Test“, št. 496, IDEI Working Papers (Institut d'Économie Industrielle — IDEI), Toulouse, http://idei.fr/doc/wp/2008/must_take_cards.pdf

(15) Navedene zaveze veljajo samo za družbo Visa Europe. Tekoča protimonopolna preiskava zoper Visa Inc. in Visa International Service Association (točka 6 zgoraj) glede večstranskih medfranšiznih provizij za plačila s potrošniškimi debetnimi karticami s takojšnjim plačilom posledično ostaja odprta do nadaljnje ocene Komisije, ki bo po možnosti vključevala pripombe k temu obvestilu.

4. POZIV K PREDLOŽITVI PRIPOMB

(16) Komisija namerava na podlagi predloženih pripomb sprejeti sklep v skladu s členom 9(1) Uredbe (ES) št. 1/2003, s katerim bodo zgoraj povzete zaveze, objavljene na spletni strani Generalnega direktorata za konkurenco, postale zavezujoče. Če bo prišlo do bistvenih sprememb zavez, bo treba na novo preveriti trg.

(17) V skladu s členom 27(4) Uredbe (ES) št. 1/2003 Komisija poziva zainteresirane tretje osebe, da predložijo svoje pripombe k predlaganim zavezam. Komisija mora te pripombe prejeti najpozneje v enem mesecu od objave

tega obvestila. Poleg tega Komisija poziva zainteresirane tretje osebe, da predložijo nezaupno različico svojih pripomb, v kateri naj izbrišejo poslovne skrivnosti in druge zaupne dele besedila ter jih po potrebi nadomestijo z nezaupnim povzetkom ali oznako „poslovne skrivnosti“ oziroma „zaupno“. Upravičene zahteve bodo upoštevane. Če ne bo poslana nezaupna različica pripomb, bo Komisija upravičeno štela, da pripombe ne vsebujejo zaupnih podatkov.

(18) Pripombe z navedbo sklicne številke COMP/39.398 – Visa MIF lahko pošljete Komisiji po elektronski pošti (COMP-GREFFE-ANTITRUST@ec.europa.eu), po telefaksu (telefaks +32 22950128) ali po pošti na naslednji naslov:

European Commission
Directorate-General for Competition
Antitrust Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

DRUGI AKTI

EVROPSKA KOMISIJA

Objava vloge na podlagi člena 6(2) Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila

(2010/C 138/11)

Ta objava daje pravico do ugovora zoper vlogo na podlagi člena 7 Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 ⁽¹⁾. Izjavo o ugovoru mora Komisija prejeti v šestih mesecih po dnevu te objave.

ENOTNI DOKUMENT

UREDBA SVETA (ES) št. 510/2006**„HOFER RINDFLEISCHWURST“****ES št.: DE-PGI-0005-0722-10.10.2008****ZGO (X) ZOP ()****1. Ime:**

„Hofer Rindfleischwurst“

2. Država članica ali tretja država:

Nemčija

3. Opis kmetijskega proizvoda ali živila:**3.1 Vrsta izdelkov:**

Skupina 1.2: Mesni proizvodi

3.2 Opis proizvoda, za katerega se uporablja ime iz točke 1.:

„Hofer Rindfleischwurst“ je mazava nekuhana klobasa. Je podolgovate oblike in zapakirana v sintetično črevo (celofan), katere premer znaša od 40 mm do 55 mm. Odvisno od velikosti premera lahko posamezna „Hofer Rindfleischwurst“ meri do 50 cm v dolžino in tehta od 150 do 800 gramov. „Hofer Rindfleischwurst“ je intenzivne, vendar prijetne ter za meso značilne barve rdečega odtenka.

„Hofer Rindfleischwurst“ se odlikuje po svojem edinstvenem, prefinjeno začinjenem okusu, značilnem za to vrsto klobas, ki je poudarjen s kančkom popra. Poleg tega hladno prekajevanje na bukovem lesu doda klobasi „Hofer Rindfleischwurst“ še prijetno dimno aromo.

„Hofer Rindfleischwurst“ je fino mleta mazava nekuhana klobasa, ki se odlikuje po svoji svežini. Svoj posebni okus in edinstveno aromo obdrži le dva do tri dni, zaradi česar ni namenjena dolgoročnemu skladiščenju.

⁽¹⁾ UL L 93, 31.3.2006, str. 12.

Če je vakumsko pakirana, se „Hofer Rindfleischwurst“ lahko skladišči za nekoliko daljši čas, do najmanj 10 dni, vendar pod pogojem, da je ta vakumsko pakirana klobasa shranjena v hladilniku.

Naslednja merila kakovosti, ki jih „Hofer Rindfleischwurst“ mora izpolnjevati, so stabilno rdečenje, opazna mazavost in enotna konsistenca.

Za izdelavo „Hofer Rindfleischwurst“ je kot osnovna sestavina uporabljena pusta govedina, zaradi česar ima klobasa visoko vsebnost mesnih beljakovin brez beljakovin vezivnega tkiva. Ta vsebnost pri „Hofer Rindfleischwurst“ ne sme pasti pod 10 %. Analize, ki jih je opravila neodvisna družba in odbor za testiranje kvalitete za mesnice v bavarski mesni obrti (NBPQ), so kot tehnične lastnosti „Hofer Rindfleischwurst“ pokazale naslednje vrednosti: Vsebnost vode je med 50 % in 55 %, vsebnost maščobe med 25 % in 30 %, delež svinjine in hrbtna maščobe pa je največ 30 %.

Uporabljeni dodatki so v glavnem nitritna sol za razsol in askorbinska kislina kot dodatna učinkovina za rdečenje. Delež omenjenih dodatkov je 2,5 % pri nitritni soli za razsol in 0,5 % pri askorbinski kislini (učinkovini za rdečenje). Od surovih začimb sta v glavnem uporabljena sol in drobno mlet poper, ki sta vmešana med izdelavo. Za poudarek določenega okusa klobase oz. njegovo izpopolnitev je možno dodati še manjše količine mešanic zelišč in začimb.

3.3 Surovine (samo za predelane proizvode):

Kakovost surovin za meso in maščobe je ključnega pomena za kvalitetno izdelavo „Hofer Rindfleischwurst“. Največkrat se uporabi meso zrelih in starejših živali za zakol. Prednost teh je v intenzivni barvi mesa in zrelem mesu. Uporabljata se goveje in prašičje meso. Meso mladega goveda se torej pri izdelavi „Hofer Rindfleischwurst“ ne uporablja. Osrednji surovini v „Hofer Rindfleischwurst“ sta govedina razreda R I, ki ima nizko vsebnost maščobnega tkiva in ne vsebuje tetiv (dve tretjini), ter hrbtna slanina razreda S VIII (ena tretjina). Hrbtni slanini je možno dodati manjšo količino prašičjega mesa razreda S I, vendar to ni del stalne prakse.

Meso, ki se ga uporabi, prihaja večinoma od krav, redko od bikov. Uporabi se goveje stegno, ki vsebuje približno 5 % maščobe. Kadar se uporabi svinjina, se ta vzame iz noge, katere vsebnost maščobe znaša približno 4 %. Hrbtna slanina, ki se uporablja, vsebuje 70 % maščobe.

„Hofer Rindfleischwurst“ se odlikuje po svoji posebni kakovosti in svežini. Za izdelavo „Hofer Rindfleischwurst“ se uporablja samo meso sveže zaklanih živali. Torej se v postopku proizvodnje ne uporablja zrelega, obešenega ali zamrznjenega mesa.

3.4 Krma (samo za proizvode živalskega izvora):

—

3.5 Posebni proizvodni postopki, ki jih je treba izvajati na opredeljenem geografskem območju:

„Hofer Rindfleischwurst“ se izdeluje na opredeljenem geografskem območju.

3.6 Posebna pravila za rezanje, ribanje, pakiranje itd.:

—

3.7 Posebna pravila za označevanje:

—

4. Jedrnata opredelitev geografskega območja:

Mestno območje Hofa in njegovo okrožje (glej priložen zemljevid).

5. Povezava z geografskim območjem:

5.1 Posebnost geografskega območja:

„Hofer Rindfleischwurst“ je del več kot 50-letne tradicije tega geografskega območja.

Leta 1950 je mesarski mojster Hans Millitzer v Hofu začel izdelovati „Hofer Rindfleischwurst“ iz puste govedine. Potem je to tradicijo nadaljeval njegov nekdanji vajenec Gottfried Rädlein, ki je „Hofer Rindfleischwurst“ med letoma 1962 in 1993 izdeloval v svojem podjetju in tako je klobasa postala znana tudi daleč izven meja tega mesta.

Povpraševanje po „Hofer Rindfleischwurst“ je bilo tako veliko, da je Gottfried Rädlein tedensko predelal do 15 zadnjih četrti govedine v „Rindfleischwurst“ in včasih celo delal ob nedeljah in državnih praznikih, da je lahko izdeloval „Rindfleischwurst“ po svojem posebnem receptu. Ker gre za na tanko mazavo surovo klobaso, je bila „Rindfleischwurst“ posebno sveža in je kot taka svoj posebni okus in edinstveno aromo obdržala le dva ali tri dni. „Rindfleischwurst“ ima posebej nizko vsebnost maščob in je lahko prebavljiva, njeno uživanje so v tistih časih celo priporočali zdravniki.

V letih, ki so sledila, so se za izdelovanje „Rindfleischwurst“ zagreli še drugi mesarji v regiji in navdušeno izdelovali ter ponujali v prodajo tradicionalno „Rindfleischwurst“. Januarja 1993 je Gottfried Rädlein svojo mesnico v Hofu prenesel na priznanega mesarja Alberta Schillerja, ki je še danes specializiran za izdelavo klobas „Hofer Rindfleischwurst“ na enak način, kot jih je izdeloval Gottfried Rädlein. Po zaslugah takratnega predsednika mesarskega združenja v Hofu je bila „Hofer Rindfleischwurst“ leta 1993 dodana na nemški zvezni seznam mesa in mesnih izdelkov pod številko 2.2120.1.

5.2 Posebnost proizvoda:

Kot je bilo že omenjeno v opisu, je „Hofer Rindfleischwurst“ visokokakovosten izdelek z značilnim okusom; klobasa uživa velik ugled in je dobro poznana kot regionalna specialiteta, zlasti v mestu Hof in njegovem okrožju. Gre za zelo popularen izdelek z velikim povpraševanjem ne samo med domačini, saj je klobasa izredno cenjena tudi med gosti in obiskovalci iz drugih krajev. O njeni pomembnosti in ugledu priča tudi dejstvo, da je bila uvrščena v smernice za nemški priročnik o živilih.

„Hofer Rindfleischwurst“ je bila že nagrajena na različnih tekmovanjih za najboljše klobase. Mesarji s tega geografskega območja sodelujejo na vsakoletnem testiranju kvalitete, ki ga organizira Zveza bavarskih mesarjev, kjer predstavijo „Hofer Rindfleischwurst“. V prejšnjih letih je zmeraj osvojila zlato ali srebrno medaljo. Podobne uspehe je zabeležila tudi na tekmovanjih na državnem nivoju, in sicer na testiranjih kvalitete Nemškega živilskega društva (DLG). Na zadnji razstavi za okrožje Oberfranken aprila 2009 v Hofu je bilo javno testiranje klobas in tamkajšnji mediji so podrobno poročali o „Hofer Rindfleischwurst“ kot o vidnem izdelku regije.

5.3 Vzročna zveza med geografskim območjem in kakovostjo ali značilnostmi proizvoda (za ZOP) ali posebno kakovostjo, slovesom ali drugo značilnostjo proizvoda (za ZGO):

„Hofer Rindfleischwurst“ je izdelek, značilen za regijo Hof. Izvira s tega območja in domača podjetja jo tradicionalno izdelujejo že več kot 50 let po posebnem receptu in s posebno tehniko. Ugled in sloves daje temu izdelku torej predvsem to, da izvira z omenjenega geografskega območja.

Sklic na objavo specifikacije:

(Člen 5(7) Uredbe (ES) št. 510/2006)

Markenblatt, 16. zvezek, z dne 18.4.2008, del 7a-aa, str. 31 817

(<http://register.dpma.de/DPMAREgister/geo/detail.pdfdownload/106>)

Obvestilo o javnem razpisu za znižanje carin pri uvozu koruze iz tretjih držav

(2010/C 138/12)

I. PREDMET

1. Izvede se javni razpis za znižanje carin pri uvozu koruze, ki spada pod oznako KN 1005 90 00, iz tretjih držav.
2. Javni razpis se izvede v skladu z določbami Uredbe Komisije (ES) št. 463/2010 ⁽¹⁾.

II. ROKI

1. Rok za oddajo ponudb za prvi delni javni razpis je 10. junij. 2010 do 10. ure po bruseljskem času.

Rok za oddajo ponudb za nadaljnje delne javne razpise poteče naslednje četrtke ob 10. uri (po bruseljskem času):

- 24. junija 2010,
- 15. in 29. julija 2010,
- 26. avgusta 2010,
- 16. in 30. septembra 2010,
- 14. in 28. oktobra 2010,
- 11. in 25. novembra 2010,
- 9. in 16. decembra 2010.

2. To obvestilo se objavi izključno za namene odprtja tega javnega razpisa. Če ni spremenjeno ali zamenjano, je veljavno za vse delne javne razpise, ki se izvedejo v obdobju veljavnosti tega razpisa.

III. PONUDBE

1. Pisne ponudbe morajo biti najpozneje do datumov in ure, ki so navedeni v naslovu II, bodisi osebno izročene proti potrdilu o prejemu bodisi morajo prispeti v elektronski obliki na enega od naslednjih naslovov:

Naslov za oddajo ponudb:

Ministério das Finanças
Direcção Geral das Alfândegas e Impostos Especiais sobre o Consumo
Terreiro do Trigo — Edifício da Alfândega
1149-060 Lisbon
PORTUGAL

Tel. +351 218814263
Faks +351 218814261

Ponudbe, ki niso predložene v elektronski obliki, morajo prispeti na zadevni naslov v dvojni zapečateni ovojnici. Notranja kuverta, ki je prav tako zapečaten, mora vsebovati navedbo „Ponudba v zvezi z javnim razpisom za znižanje carin pri uvozu koruze – Uredba (ES) št. 463/2010“.

Dokler zadevna država članica zainteresirane strani ne obvesti o izbiri ponudb, ostanejo predložene ponudbe veljavne.

⁽¹⁾ UL L 129, 27.5.2010, str. 60.

2. Ponudba ter dokazilo in izjava iz člena 7(3) Uredbe Komisije (ES) št. 1296/2008 ⁽¹⁾ so sestavljeni v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države članice, katere pristojni organ je prejemnik ponudbe.

IV. VARŠČINA

Varščina je položena v korist pristojnega organa.

V. IZBIRA PONUDB

Iz izbire ponudb izhaja:

- (a) pravica do izdaje uvoznega dovoljenja, navedenega v ponudbi in v katerem je omenjeno znižanje carin za zadevno količino v državi članici, kjer je bila ponudba oddana;
- (b) obveznost do vloge zahtevka za uvozno dovoljenje za to količino v državi članici iz točke (a).

⁽¹⁾ UL L 340, 19.12.2008, str. 57.

Obvestilo o javnem razpisu za znižanje carin pri uvozu koruze iz tretjih držav

(2010/C 138/13)

I. PREDMET

1. Izvede se javni razpis za znižanje carin pri uvozu koruze, ki spada pod oznako KN 1005 90 00, iz tretjih držav.
2. Javni razpis se izvede v skladu z določbami Uredbe Komisije (ES) št. 462/2010 ⁽¹⁾.

II. ROKI

1. Rok za oddajo ponudb za prvi delni javni razpis je 10. junij. 2010 do 10. ure po bruseljskem času.

Rok za oddajo ponudb za nadaljnje delne javne razpise poteče naslednje četrtke ob 10. uri (po bruseljskem času):

- 24. junija 2010,
- 15. in 29. julija 2010,
- 26. avgusta 2010,
- 16. in 30. septembra 2010,
- 14. in 28. oktobra 2010,
- 11. in 25. novembra 2010,
- 9. in 16. decembra 2010.

2. To obvestilo se objavi izključno za namene odprtja tega javnega razpisa. Če ni spremenjeno ali zamenjano, je veljavno za vse delne javne razpise, ki se izvedejo v obdobju veljavnosti tega razpisa.

III. PONUDBE

1. Pisne ponudbe morajo biti najpozneje do datumov in ure, ki so navedeni v naslovu II, bodisi osebno izročene proti potrdilu o prejemu bodisi morajo prispeti v elektronski obliki na enega od naslednjih naslovov:

Naslov za oddajo ponudb:

Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
C/ Beneficencia, 8
28004 Madrid
ESPAÑA

E-naslov: intervec@fega.mapya.es
Faks +34 915219832 / 913476387

Ponudbe, ki niso predložene v elektronski obliki, morajo prispeti na zadevni naslov v dvojni zapečateni ovojnici. Notranja kuverta, ki je prav tako zapečaten, mora vsebovati navedbo „Ponudba v zvezi z javnim razpisom za znižanje carin pri uvozu koruze – Uredba (ES) št. 462/2010“.

Dokler zadevna država članica zainteresirane strani ne obvesti o izbiri ponudb, ostanejo predložene ponudbe veljavne.

⁽¹⁾ UL L 129, 27.5.2010, str. 58.

2. Ponudba ter dokazilo in izjava iz člena 7(3) Uredbe Komisije (ES) št. 1296/2008 ⁽¹⁾ so sestavljeni v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države članice, katere pristojni organ je prejemnik ponudbe.

IV. VARŠČINA

Varščina je položena v korist pristojnega organa.

V. IZBIRA PONUDB

Iz izbire ponudb izhaja:

- (a) pravica do izdaje uvoznega dovoljenja, navedenega v ponudbi in v katerem je omenjeno znižanje carin za zadevno količino v državi članici, kjer je bila ponudba oddana;
- (b) obveznost do vloge zahtevka za uvozno dovoljenje za to količino v državi članici iz točke (a).

⁽¹⁾ UL L 340, 19.12.2008, str. 57.

Obvestilo o javnem razpisu za znižanje carin pri uvozu sirka iz tretjih držav

(2010/C 138/14)

I. PREDMET

1. Izvede se javni razpis za znižanje carin pri uvozu sirka, ki spada pod oznako KN 1007 00 90, iz tretjih držav.
2. Javni razpis se izvede v skladu z določbami Uredbe Komisije (ES) št. 464/2010 ⁽¹⁾.

II. ROKI

1. Rok za oddajo ponudb za prvi delni javni razpis je 10. junij. 2010 do 10. ure (po bruseljskem času).

Rok za oddajo ponudb za nadaljnje delne javne razpise poteče naslednje četrtke ob 10. uri (po bruseljskem času):

- 24. junija 2010,
- 15. in 29. julija 2010,
- 26. avgusta 2010,
- 16. in 30. septembra 2010,
- 14. in 28. oktobra 2010,
- 11. in 25. novembra 2010,
- 9. in 16. decembra 2010.

2. To obvestilo se objavi izključno za namene odprtja tega javnega razpisa. Če ni spremenjeno ali zamenjano, je veljavno za vse delne javne razpise, ki se izvedejo v obdobju veljavnosti tega razpisa.

III. PONUDBE

1. Pisne ponudbe morajo biti najpozneje do datumov in ure, ki so navedeni v naslovu II, bodisi osebno izročene proti potrdilu o prejemu bodisi morajo prispeti v elektronski obliki na enega od naslednjih naslovov:

Naslov za oddajo ponudb:

Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
C/ Beneficencia, 8
28004 Madrid
ESPAÑA

E-naslov: secreint@fega.mapya.es
Faks +34 915219832 / 913476387

Ponudbe, ki niso predložene v elektronski obliki, morajo prispeti na zadevni naslov v dvojni zapečateni ovojnici. Notranja kuverta, ki je prav tako zapečaten, mora vsebovati navedbo „Ponudba v zvezi z javnim razpisom za znižanje carin pri uvozu sirka – Uredba (ES) št. 464/2010“.

⁽¹⁾ UL L 129, 27.5.2010, str. 62.

Dokler zadevna država članica zainteresirane strani ne obvesti o izbiri ponudb, ostanejo predložene ponudbe veljavne.

2. Ponudba ter dokazilo in izjava iz člena 7(3) Uredbe Komisije (ES) št. 1296/2008 so sestavljeni v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države članice, katere pristojni organ je prejemnik ponudbe.

IV. VARŠČINA

Varščina je položena v korist pristojnega organa.

V. IZBIRA PONUDB

Iz izbire ponudb izhaja:

- (a) pravica do izdaje uvoznega dovoljenja, navedenega v ponudbi in v katerem je omenjeno znižanje carin za ponujeno količino v državi članici, kjer je bila ponudba oddana;
 - (b) obveznost do vloge zahtevka za uvozno dovoljenje za to količino v državi članici iz točke (a).
-

EU Book shop

Vse publikacije EU,
ki jih iščete!

bookshop.europa.eu

DRUGI AKTI

Evropska komisija

2010/C 138/11	Objava vloge na podlagi člena 6(2) Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila	37
2010/C 138/12	Obvestilo o javnem razpisu za znižanje carin pri uvozu koruze iz tretjih držav	40
2010/C 138/13	Obvestilo o javnem razpisu za znižanje carin pri uvozu koruze iz tretjih držav	42
2010/C 138/14	Obvestilo o javnem razpisu za znižanje carin pri uvozu sirka iz tretjih držav	44

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

